| | |
|---|---|
| **לפני:** | **כבוד השופטת, סגנית הנשיא דורית סבן נוי** |
| **המאשימה:** | **מדינת ישראל**<br>**באמצעות פרקליטות מחוז מרכז** |
| | **נ ג ד** |
| **הנאשמת:** | **דפנה מושל** |
| בשם המאשימה: | עו"ד לירן פיינטוך |
| בשם הנאשמת: | עוה"ד נאוה הנס ולירון אודסר |

## **<u>גזר דין</u>**

**א. <u>כתב האישום</u>**

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום האוחז 15 אישומים בגין עבירות של **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** (14 עבירות), לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **"חוק העונשין"**); **גניבה בידי מורשה** (13 עבירות) לפי סעיפים 393(2) יחד עם 383(א)(2) לחוק העונשין; **זיוף בכוונה לקבל דבר מה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין; **השמטת הכנסה** (ריבוי עבירות) לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), תשכ"א- 1961 (להלן: **"פקודת מס הכנסה"**); **ניהול ספרים כוזב** (ריבוי עבירות) לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה **ומרמה עורמה ותחבולה** (ריבוי עבירות) לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

2. **על-פי החלק הכללי לכתב האישום,** בתקופה הרלוונטית הייתה הנאשמת עורכת דין וחברה בלשכת עורכי הדין בישראל והחזיקה בעשרה חשבונות בנק על שמה. במסגרת עבודתה, קיבלה הנאשמת לידיה סכומי כסף גבוהים מלקוחותיה או בעבורם, על מנת שתחזיק בהם בנאמנות או תעשה בהם שימוש לטובתם. הנאשמת הציגה בפני לקוחותיה מצג כוזב לפיו היא מפקידה ומנהלת את כספי הנאמנות, בהתאם לחוק ולכללי לשכת עורכי הדין או משתמשת בכספי הלקוחות לטובתם. אולם, בפועל גנבה את כספי הלקוחות, והשתמשה בהם לכיסויי הוצאותיה וחובותיה העסקיים והאישיים, ולצרכים נוספים.

ברוב המקרים בהם ייצגה הנאשמת בתחום המקרקעין, התחייבה בפני לקוחותיה להחזיק את כספם בנאמנות לטובתם, נמנעה מלפתוח חשבון נאמנות בנפרד לכל לקוח והפקידה את הכספים בחשבונותיה השונים. בשני מקרים אף נהגה להעביר את כספי הנאמנות לאחרים או לחשבונותיה השונים.

על מנת להסתיר מהבנקים את השימוש בכספי הנאמנות שלא לטובת הלקוח, נהגה הנאשמת לשלוח לבנק בקשות פיקטיביות לקבלת סכומי כסף שונים מתוך כספי הנאמנות בתואנה כוזבת לשימוש לגיטימי בכספים בהתאם לצורכי עסקת המקרקעין. במקרה אחד, אף צירפה לבקשותיה הפיקטיביות מסמכים שזייפה, הנחזים להיות אישורים חתומים של הלקוח להעברת הכספים.

על מנת להסתיר את מעשיה מלקוחותיה, נהגה לדווח להם בכזב כי כספים אלה הועברו ליעדם כנדרש ממנה. היו אף מקרים בהם הפצירה הנאשמת בלקוחותיה שלא ליצור קשר עם בעלי עניין אחרים וזאת במטרה שמעשיה לא יחשפו.

העבירות בוצעו בין השנים 2017-2020, וסך כל הכספים שגנבה הנאשמת מלקוחותיה עמד על 1,826,875 ₪. בנוסף, ביצעה הנאשמת עבירות מס בכך שלא שילמה מס הכנסה בגין מחזור עסקאות אשר הסתכם לסך של כ- 1,776,875 ₪.

3. **<u>עובדות האישום הראשון</u>**:

ביום 23.3.17 נחתם חוזה מכר לרכישת דירה בעיר רמלה, בין המוכרים שהינם יורשיהם החוקיים של משה ושלומית גורשטיין, לבין הקונה מר אילן אלקיים אשר שכר את שירותיה של הנאשמת. תמורת הרכישה הייתה 768,000 ₪. על-פי ההסכם מונתה עו"ד טליה חדד כנאמנת אשר ייצגה את המוכרים להחזיק בנאמנות את כספי הקונה אשר יופקדו בידיה, להבטחת רישום הצוואה בלשכת רישום המקרקעין, הסרת צו המניעה וקבלת אישורים נוספים. מיד לאחר חתימת ההסכם, העביר הקונה באמצעות הנאשמת שיק בנקאי על סך 283,000 ₪ לפקודת הנאמנת. מאז ועד לחודש ינואר 2020 בניגוד לתנאי ההסכם, פנתה הנאשמת אל הקונה במספר הזדמנויות ודרשה ממנו להעביר אליה סכומי כסף שונים, בתואנה כוזבת לפיה תעבירם לנאמנת. בהתאם, הרוכש העביר לידי הנאשמת, במספר הזדמנויות שונות, סכום מצטבר של 211,000 ₪ שמתוכם סך של 7,500 ₪ עבור שכר טרחתה של הנאשמת. הנאשמת דיווחה לקונה בכזב, כי כספי התמורה הועברו ליעדם, תוך שהפצירה בו לא ליצור קשר עם הנאמנת והמוכרים. עוד במהלך התקופה, כשפנתה הנאמנת אל הנאשמת בדרישה לתשלום התמורה לנכס, הציגה הנאשמת בפניה מצג שווא לפיו הקונה מתקשה לעמוד בתשלומים הנדרשים.

**היקף המרמה באישום זה הסתכם בסך של 211,000 ₪.**

4. **<u>עובדות האישום השני</u>**

ביום 21.5.18 נחתם חוזה מכר למכירת דירה בעיר רמלה, בין המוכרת יהודית מתוק לבין הקונה גלל אבו עאנם. תמורת הרכישה הייתה 2,200,000 ₪. על-פי ההסכם מונתה הנאשמת להחזיק בנאמנות סך של 350,000 ₪ שיופקדו בידיה לשם הבטחת סילוק חובות המוכר הרובצים על הנכס. ביום 24.5.18 פתחה הנאשמת חשבון נאמנות על שם "מושל דפנה בנאמנות שמחה מתוק" וביום 27.5.18 העביר הקונה סך של 350,000 ₪ לחשבון הנאמנות. בשמונה מועדים שונים, העבירה הנאשמת סכום מצטבר של 145,540 ₪ לחשבונה הפרטי. בעשרה מועדים שונים, העבירה הנאשמת מחשבון הנאמנות סך מצטבר של 204,100 ₪ לגורמים אחרים, ביניהם המוכרת, שלא בתאם לתנאי ההסכם.

**היקף המרמה הנקוב באישום זה הסתכם בסך של 145,540 ₪.**

5. **<u>עובדות האישום השלישי</u>**

ביום 5.3.19 נחתם חוזה מכר, לרכישת דירה בעיר רמלה, בין המוכרים, בני משפחת כהן לבין הקונה יצחק סויונוב. תמורת הרכישה הייתה 900,000 ₪. על-פי ההסכם מונתה הנאשמת להחזיק בנאמנות סך של 100,000 ₪ שיופקדו בידיה לשם הבטחת קבלת צו ירושה והסדרת שמות היורשים ברישום המקרקעין. חרף זאת, הנאשמת מעולם לא פתחה חשבון נאמנות נפרד לצורך מימוש עסקאות המכר, אך יצרה מצג שווא לפיו הכסף יוחזק ומוחזק בנאמנות על ידה. בשל מצג השווא, העביר הקונה לנאשמת סך של 100,000 ₪ אשר הופקדו לחשבונותיה העסקיים והפרטיים. הנאשמת קיבלה את הכספים תוך שידעה, כי אין בכוונתה לעמוד בהתחייבויותיה, נטלה אותם לכיסה ועשתה בהם שימוש לא ידוע.

**היקף המרמה הנקוב באישום זה הסתכם בסך של 100,000 ₪.**

6. **<u>עובדות האישום הרביעי</u>**

ביום 2.5.19 נחתם חוזה מכר, לרכישת דירה בעיר רמלה, בין המוכר יעקובוב דוד לבין הקונה רחל ויוסף סויונוב. תמורת הרכישה הייתה 1,280,000 ₪. על-פי ההסכם מונתה הנאשמת להחזיק בנאמנות סך של 100,000 ₪ שיופקדו בידיה, בין היתר, לשם הבטחת מסירת החזקה בנכס כשהוא חופשי מכל חוב, שעבוד וקבלת אישורים נוספים. חרף זאת, הנאשמת מעולם לא פתחה חשבון נאמנות נפרד לצורך מימוש עסקאות המכר, אך יצרה מצג שווא לפיו הכסף יוחזק ומוחזק בנאמנות על ידה. בשל מצג השווא, העבירו הקונים לנאשמת סך של 100,000 ₪ אשר הופקדו לחשבונה העסקי. הנאשמת קיבלה את הכספים, נטלה אותם לכיסה ועשתה בהם שימוש לא ידוע.

**היקף המרמה הנקוב באישום זה הסתכם בסך של 100,000 ₪.**

7. **<u>עובדות האישום החמישי</u>**

ביום 26.5.19, נחתם חוזה מכר לדירה בעיר רמלה, בין המוכרים איהב וסאוסן אבו נאר לבין הקונה רועי שגב. תמורת הרכישה הייתה 383,750 ₪. הנאשמת מונתה להחזיק בנאמנות סך של 160,000 ₪ שיופקדו בידיה לשם הבטחת סילוק משכנתא וחובות הנושים. חרף זאת, הנאשמת מעולם לא פתחה חשבון נאמנות נפרד, אך יצרה מצג שווא לפיו הכסף יוחזק ומוחזק בנאמנות על ידה. בשל מצג השווא, ביום 27.5.19 הפקיד הקונה 160,000 ₪ בחשבונה הפרטי של הנאשמת. בשש הזדמנויות בין המועדים אוגוסט 2018 לאוקטובר 2019, ולמרות שעל-פי תנאי ההסכם יתרת כספי התמורה אמורים לעבור ישירות למוכרים, המשיך הקונה להפקיד סך מצטבר של 142,808 ₪ בחשבונה הפרטי של הנאשמת.

לאורך כל אותה תקופה ולמרות שידעה הנאשמת, כי כספי התמורה הופקדו בחשבונה שלא על פי תנאי ההסכם, לא התריעה על כך בפני הקונה ולא עשתה דבר כדי להעמיד אותו על טעותו. במקביל ועל מנת להסתיר מעשיה, הציגה הנאשמת בפני המוכרים מצג שווא לפיו העברת הכספים מתעכבת ונטלה את כספי התמורה לכיסה. במהלך אותה תקופה, הובא לידיעת המוכרים כי הנאשמת לא עמדה בהתחייבויותיה ושטרם סולקה המשכנתא. בשל כך, פנתה המוכרת אל הנאשמת באמצעות בן זוגה ודרשה טיפולה בעניין. הנאשמת עשתה כן והעבירה סך של כ- 143,000 ₪ לסילוק המשכנתא.

**היקף המרמה המצטבר באישום זה הינו בסך של 142,808 ₪.**

8. **<u>עובדות האישום שישי</u>**

ביום 17.6.19 נחתם חוזה מכר לדירה בעיר בת ים, בין המוכרים ליליה ורוברט נוריאל לבין הקונים עידו וענת ואגו. תמורת הרכישה הייתה 1,000,000 ₪. על-פי ההסכם מונתה הנאשמת להחזיק בנאמנות סך של 50,000 ₪ אשר יופקדו בידיה לשם הבטחת רישום הערת האזהרה לטובת הרוכשים. בנוסף, מונתה לקבל 850,000 ₪ אשר יופקדו בידיה לשם סילוק כל העיקולים הרובצים על הנכס וסילוק המשכנתא. במעמד חתימת החוזה העביר הקונה לנאשמת שיק על סך 50,000 ₪, אשר הופקד על ידה בחשבונה הפרטי. בסמוך לחתימת ההסכם בין הצדדים, מונתה הנאשמת על ידי הקונה לטפל בתשלום מס רכישת הנכס עבורו. ביום 16.7.19 פתחה הנאשמת חשבון נאמנות ספציפי על שם "עו"ד דפנה מושל בנאמנות על לילה ורוברט נוריאלי" לצורך מימוש עסקת המכר. ביום 17.7.19 הפקיד הקונה 30,000 ₪ בחשבונה הפרטי של הנאשמת לשם הבטחת תשלום מס רכישת הנכס. הנאשמת קיבלה את כספי מס הרכישה ונטלה אותם לכיסה.

ביום 18.7.19 העביר הקונה לנאשמת שיק על סך 500,000 ₪, אשר הופקד על ידה בחשבון הנאמנות. בסמוך לאחר מכן, במספר רב של מועדים, משכה הנאשמת סכומי כסף שונים מתוך חשבון הנאמנות והעבירה אותם לחשבונותיה האחרים או לגורמים אחרים, שלא בהתאם לתנאי

ההסכם. בחלק מהמקרים ועל מנת להסתיר מהבנק את השימוש בכספי הנאמנות, נהגה הנאשמת לשלוח בקשות פיקטיביות לבנק לקבלת סכומי כסף שונים מתוך כספי הנאמנות בתואנה כוזבת לשימוש לגיטימי בכספים אלה. על מנת שהבנק יאשר בקשתה הפיקטיבית זייפה הנאשמת מסמך הנחזה להיות אישור חתום של המוכרים. ביום 22.8.19 כשבידיעת הנאשמת שלא עמדה בהתחייבויותיה לסלק את העיקולים הרובצים על הנכס, הציגה בכזב בפני הקונה כי חלקו הארי של החוב שולם כנדרש. במהלך חודש אוקטובר 2019, הובא לידיעת הקונה, כי הנאשמת לא עמדה בהתחייבויותיה לשלם את מס הרכישה. עם פנייתו אל הנאשמת הציגה בפניו בכזב, ששילמה את החוב כנדרש ואף הציגה מסמך הנחזה לתשלום החוב. ביום 19.12.19, הגישה הנאשמת לרשות מיסוי מקרקעין בקשה להקפאת שומת הנכס תוך שהציגה בכזב, כי הקונים עתידים למכור את הדירה בה הם מתגוררים. בפועל, הנאשמת זייפה מסמך עליו חתם הקונה מבעוד מועד על-ידי הוספת ההצהרה הכוזבת והכול על מנת להקפיא את השומה באופן היוצר מצג שווא בפני הקונה כאלו מס הרכישה שולם כנדרש.

**היקף המרמה המצטבר באישום זה הינו 309,620 ₪.**

9. **<u>עובדות האישום השביעי</u>**

ביום 18.6.19 נחתם חוזה מכר לדירה בעיר רמלה, בין המוכרים רפאל ושמחה עמרה לבין הקונים טולו לאולסגד וענבל רדה. תמורת הרכישה הייתה 1,050,000 ₪. במהלך חודש יוני 2019, פנתה הנאשמת אל הרוכשים ודרשה להעביר אליה 84,000 ₪ וזאת בתואנה כוזבת שהכסף נועד להבטחת תשלום מס רכישה. ביום 24.6.19 הפקידה הקונה סך של 84,000 ₪ בחשבונה העסקי של הנאשמת וזו נטלה את הכספים לכיסה. ביום 25.12.19 הובא לידיעת הקונה, כי הנאשמת לא שילמה את מס הרכישה. הנאשמת טענה בפני הקונה בכזב כי שילמה את החוב, הציגה בפניה מסמך וטענה שמדובר באישור בדבר סילוק החוב הגם שבפועל דחתה את מועד תשלום החוב ולא שילמה אותו מעולם.

**היקף המרמה המצטבר באישום זה הינו 84,000 ₪.**

10. **<u>עובדות האישום השמיני</u>**

ביום 18.8.18 נחתם חוזה מכר, לרכישת דירה בעיר בית שמש, בין המוכרים אליהו וחיה טבקה לבין הקונה יאנה בניימינוב. תמורת הרכישה הייתה 1,300,000 ₪. על-פי ההסכם מונתה הנאשמת להחזיק בנאמנות סך של 100,000 ₪ שיופקדו בידיה לשם הבטחת התשלום האחרון לפני מסירת ההחזקה בנכס. חרף זאת, הנאשמת מעולם לא פתחה חשבון נאמנות נפרד לצורך מימוש עסקאות המכר, אך יצרה מצג שווא לפיו הכסף יוחזק ומוחזק בנאמנות על ידה. בשל מצג השווא, העבירה הרוכשת לנאשמת סך של 100,000 ₪ אשר הופקדו בחשבונה העסקי. הנאשמת קיבלה את הכספים, נטלה אותם לכיסה ועשתה בהם שימוש לא ידוע. על מנת להסתיר את מעשיה, הפצירה

הנאשמת בקונה שלא ליצור קשר עם בעלי עניין אחרים במטרה שמעשיה לא יחשפו על ידי מי מהם. עוד הציגה בכזב בפני הקונה כי המוכרים אינם מפנים את הנכס בשל בעיות כאלה ואחרות.

**היקף המרמה הנקוב באישום זה הסתכם בסך של 100,000 ₪.**

11. **<u>עובדות האישום התשיעי</u>**

ביום 15.10.19 או בסמוך לכך, נחתם חוזה מכר לרכישת דירה בעיר רמלה, בין המוכרים איתן ואנג'ליקה בן אבו לבין הקונים דוד ואושרית פרץ. תמורת הרכישה הייתה 1,690,000 ₪. על-פי ההסכם מונתה הנאשמת להחזיק בנאמנות סך של 140,000 ₪ שיופקדו בידיה לשם הבטחת מסירת החזקה בנכס וקבלת אישורים. חרף זאת, הנאשמת לא פתחה חשבון נאמנות ספציפי ולאורך התקופה יצרה מצג שווא לפיו הכסף יוחזק ומוחזק בנאמנות על ידה. בהמשך ועל-פי דרישתה, סוכם בין הצדדים כי סכום הכסף שיוחזק בנאמנות יוגדל לסך 160,000 ₪ ויופקד בחשבונה הפרטי של הנאשמת. ביום 13.11.19, פנתה הנאשמת אל הקונים ודרשה להעביר אליה 8,500 ₪ וזאת בתואנה כוזבת לפיה יש לבצע את התשלום בדחיפות והקונים העבירו לידיה סך של 8,500 ₪ במזומן. הנאשמת קיבלה את כספי הנאמנות ואת כספי מס הרכישה ונטלה אותם לכיסה.

**היקף המרמה המצטבר על-פי אישום זה הינו 168,500 ₪ .**

12. **<u>עובדות האישום העשירי</u>**

ביום 7.1.20 , נחתם חוזה מכר לרכישת דירה בעיר בית שמש, בין המוכרת יאנה בניימינוב לבין הקונה אברהם פין. תמורת הרכישה הייתה 840,000 ₪. על-פי ההסכם בין הצדדים מונתה הנאשמת להחזיק בנאמנות עבור המוכרת סך של 120,000 ₪, שיופקדו בידיה עד לרישום הערת אזהרה לטובת הרוכש. חרף זאת, הנאשמת לא פתחה חשבון נאמנות, אך יצרה מצג שווא לפיו הכסף מוחזק ויוחזק בנאמנות על ידה. בשל מצג השווא במעמד חתימת החוזה, הפקיד הקונה 100,000 ₪ בחשבונה הפרטי של הנאשמת ו- 20,000 ₪ בחשבונה העסקי. ביום 8.1.20 ולמרות שעל פי ההסכם יתרת כספי התמורה עבור רכישת הנכס היו אמורים להימסר ישירות למוכרת, פנתה הנאשמת אל עו"ד ציון יעקובוביץ, אשר ייצג את הקונה, ודרשה שהכספים יופקדו ישירות לחשבונה, בתואנה כוזבת להבטחת מימוש עסקת המכר וסילוק המשכנתא של המוכרת. הנאשמת אף טענה בכזב כי הדבר נעשה לבקשתה, באישורה ועל דעתה של המוכרת. ביום 19.1.20 פנה עו"ד יעקובוביץ אל הנאשמת במטרה לקבל פרטי חשבון נאמנות להעברת כספי התמורה ואסמכתא רלוונטית. בשלושה מועדים שונים, הפקיד הקונה סכום מצטבר של 216,000 ₪ בחשבון העסקי. הנאשמת קיבלה את כספי הנאמנות והתמורה ונטלה אותם לכיסה.

**היקף המרמה המצטבר על פי אישום זה הינו 336,000 ₪.**

13. **<u>עובדות האישום האחד עשר</u>**

ביום 21.7.19 נפתח תיק הוצאה לפועל נגד הגברת שהירה זועבי בגין חוב לחברת מנורה מבטחים חברה לביטוח בע"מ בסכום של 4,149.78 ₪. במועד שאינו ידוע במדויק, לאחר 21.7.19, הגיעו לידי הנאשמת פרטי התביעה בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה. במהלך חודש ספטמבר 2019, יצרה הנאשמת קשר טלפוני עם מר זועבי, בן זוגה של שהירה (להלן: **המתלונן**), והציגה עצמה בכזב כעורכת דין המייצגת את חברת מנורה. במהלך השיחה הציעה למתלונן הסדר כספי לסילוק התביעה תמורת סך של 3,150 ₪. המתלונן הסכים להצעתה והפקיד 3,150 ₪ בחשבונה העסקי של הנאשמת. ביום 13.1.20 הציגה הנאשמת בפני המתלונן מצג כוזב לפיו התביעה סולקה.

**במעשיה, קיבלה הנאשמת מהמתלונן סך של 3,150 ₪, במרמה ובנסיבות מחמירות.**

14. **<u>עובדות האישום השניים עשר</u>**

ביום 31.10.19 נחתם הסכם ביו הנאשמת לבין הגב' גלי גוטליב (להלן: **המתלוננת**) לפיו מונתה הנאשמת להחזיק בנאמנות סך של 41,000 ₪ שיופקדו בידיה לצורך טיפול בחוב לבנק הפועלים. חרף זאת, הנאשמת מעולם לא פתחה חשבון נאמנות ספציפי, אך יצרה מצג שווא לפיו הכסף יוחזק ומוחזק בנאמנות על ידה. בשל מצג השווא, הפקידה המתלוננת סך מצטבר של 52,000 ₪ בחשבונה העסקי של הנאשמת. הנאשמת קיבלה את הכספים, נטלה אותם לכיסה ועשתה בהם שימוש לא ידוע.

**היקף המרמה המצטבר לפי אישום זה הינו בסך של 52,000 ₪.**

15. **<u>עובדות האישום השלושה עשר</u>**

ביום 21.1.16, שכר מר עמית קרפמן (להלן: **המתלונן**) את שירותיה של הנאשמת לצורך ייצוג וטיפול בתביעה נגד חברת הראל ביטוח ופיננסים בע"מ. ביום 6.10.19 ובהתאם להסכם הפשרה, הפקידה חברת הראל סך של 14,257 ₪ בחשבונה העסקי של הנאשמת. מאז ולאורך כל התקופה, פנה המתלונן אל הנאשמת מספר רב של פעמים לצורך קבלת כספי הפיצויים, אולם הנאשמת טענה בפניו בכזב כי כספי הפיצויים לא הועברו לחשבונה.

**היקף המרמה לפי אישום זה הינו בסך של 14,257 ₪.**

16. **<u>עובדות האישום הארבעה עשר</u>**

בתחילת שנת 2019, שכר מר ג'קי אוחנה (להלן: **המתלונן**) את שירותיה של הנאשמת לצורך ייצוג וטיפול בהליך פשיטת רגל. הנאשמת דרשה מהמתלונן שיעביר אליה 80,000 ₪ אשר ישמרו אצלה בנאמנות, בתואנה כוזבת לפיה הכסף ישמש לתשלום מזונות וסילוק חובותיו במסגרת הסדר מול הממונה על הליכי חדלות פירעון. חרף זאת, הנאשמת לא פתחה חשבון נאמנות, אך יצרה מצג

שווא לפיו הכסף יוחזק ומוחזק בנאמנות על ידה. בשל מצג השווא, ביום 25.2.19 הפקיד המתלונן 80,000 ₪ בחשבונה העסקי של הנאשמת. מאז ובמהלך אותה תקופה, העבירה הנאשמת סך מצטבר של 20,000 ₪ מכספי הנאמנות לטובת תשלום מזונות שהיה חייב המתלונן לבנות זוגו הקודמות. הנאשמת קיבלה את יתרת כספי הנאמנות תוך שידעה, כי אין בכוונתה לעמוד בהתחייבותה הכוזבת לסלק את חובותיו של המתלונן במסגרת הסדר מול הממונה על הליכי חדלות פירעון. בפועל הנאשמת מעולם לא פנתה לממונה בעניינו של המתלונן, נטלה את יתרת הכסף לכיסה ועשתה בו שימוש לא ידוע. במקביל ועל מנת להסתיר את מעשיה, הציגה בפני המתלונן מצג שווא לפיו עניינו מול הממונה על הליכי חדלות פירעון עתיד להסתיים במסגרת הסדר.

**היקף המרמה על פי אישום זה הינו בסך של 60,000 ₪.**

17. **<u>עובדות האישום החמישה עשר</u>**

במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, בין השנים 2017-2020 פעלה הנאשמת כעורכת דין והייתה חייבת בדיווח על הכנסותיה לפקיד השומה.

כמפורט בחלק הכללי ובאישומים 1-14, במהלך התקופה, במסגרת עיסוקה, באופן שיטתי, קיבלה הנאשמת במרמה, וגנבה מלקוחותיה סכומי כסף, שאותם החזיקה בנאמנות בסך מצטבר של כ- 1,826,875 ₪. הכנסותיה הנוספות ממעשי המרמה היו הכנסות חייבות במס, והנאשמת הייתה חייבת בהגשת דוחות לפקיד השומה ובתשלום מס בהתאם לסעיף 131 לפקודת מס הכנסה.

בין השנים 2019-2020 הנאשמת לא הגישה דוחות למס הכנסה ונמנעה מדיווח על כלל הכנסותיה, ובפרט את ההכנסות הנוספות מגניבה ומרמה בהיקף 1,566,835 ₪. במהלך התקופה פעלה הנאשמת במרמה, עורמה ותחבולה, וזאת במזיד על מנת להסתיר את הכנסותיה הנוספות ממעשי הגניבה והמרמה, ולהתחמק משתלום מס כמפורט להלן: בחלק מהמקרים נמנעה מלהוציא חשבוניות מס על הכנסותיה ממעשי הגניבה והמרמה; נמנעה מלכלול את ההכנסות ממעשי הגניבה והמרמה בספרי הנהלת החשבונות שלה, וכפועל יוצא מכך השמיטה מתוך הדוחות לפקיד השומה את הכנסותיה ממעשי הגניבה והמרמה, למעט סך של 50,000 ₪; בחלק מהמקרים העבירה הנאשמת את כספי ההכנסות ממעשי הגניבה והמרמה מחשבונות הנאמנות לחשבונותיה האחרים; בחלק מהמקרים שיגרה בקשות פיקטיביות לבנק להעברת כספים מחשבונות הנאמנות בתואנה כוזבת לשימוש לגיטימי בכספים אלה לטובת הלקוח. במקרים אלו ועל מנת שתאושר בקשתה, הנאשמת נהגה לצרף מסמך שזייפה, הנחזה להיות אישור חתום של הלקוח.

במעשיה הנאשמת עשתה שימוש בערמה מרמה ותחבולה, מסרה דו"ח על פי פקודת המיסים תרשומת כוזבת וניהלה ספריהם באופן כוזב, והכל בכוונה להתחמק מתשלום מס בגין מחזור הכנסה בסכום של 1,776,875 ₪.

**ב. <u>חוות דעת פסיכיאטרית מיום 29.1.2023</u>:**

18. על-פי חוות הדעת נמצא כי הנאשמת אינה סובלת ממחלת נפש ולא ידוע על קיום מחלת נפש בעברה. נקבע, כי הנאשמת כשירה לעמוד לדין והייתה אחראית למעשיה במועד ביצוע העבירות. עוד צוין, כי המעשים המיוחסים לנאשמת הינם פועל יוצא מדפוסי אישיותה הבסיסית. להשלמת התמונה אציין, כי הנאשמת סובלת מסוגים שונים של הפרעת אישיות וביניהן, הפרעת הסתגלות, הפרעה מעורבת חרדתית ודיכאונית, הפרעת אישיות בלתי יציבה מבחינה רגשית סוג גבולי והפרעת אכילה, כשברקע ניסיונות אובדניים.

**ג. <u>תסקיר שירות מבחן</u> :**

19. תסקיר מיום 9.12.24 מעלה, כי הנאשמת הינה כבת 42, ילידת הארץ, גרושה בשנית ואם לשלושה, שני ילדים מנישואיה הראשונים (גילאים 15 ו-18) ולילד בן 9 מנישואיה השניים, מתגוררת עם ילדיה בעיר כפר סבא. הנאשמת עורכת דין במקצועה, אך בעקבות ביצוע העבירות נלקח רישיונה. כיום, מתקיימת מקצבת נכות של המוסד ביטוח לאומי ומטופלת באגף העירוני לשירותים חברתיים, נמצאת במעקב רפואי במרכז הרפואי "שלוותה", מקבלת הדרכה הורית וטיפול פרטני ב"נתיבים להורות", לצד טיפול משפחתי במסגרת בה מטופל בנה הבכור.
מתולדותיה עלה, כי הוריה מברית המועצות, התגרשו בילדותה ומאז הקשר עם אביה נותק. בהמשך, נישאה אימה בשנית ונמסר כי גדלה במסגרת משפחתית תקינה עם גבולות נוקשים בפרט כלפיה, כבת בכורה וקיימה קשר קרוב במיוחד עם אביה החורג.

הנאשמת בעלת תואר במשפטים ובממשל ודיפלומטיה, שירתה שירות צבאי מלא. בשנת 2014 פתחה משרד בתחום הנדל"ן בשותפות עם אביה החורג, שהיה מתווך במקצועו. בשנת 2018, אביה החורג שם קץ לחייו על רקע חובות כלכליים והנאשמת נקלעה למשבר קשה, נותרה להתמודד עם חובותיו וחלה התדרדרות במצבה הנפשי, שהתבטאה בהתקפי פאניקה, חרדות, הפרעות אכילה ושימוש בחומרים פסיכואקטיביים. בשל מצבה, פנתה לגורמי טיפול בתחום בריאות הנפש ונטלה טיפול תרופתי.

בסמוך למות אביה, חברה לשותפות עסקית עם שתי מכרות, שכרה משרדים נוספים ולדבריה, נקלעה להתדרדרות כלכלית נוספת שעמדה ברקע לביצוע העבירות. בשנת 2020, חלה התדרדרות נוספת במצבה הנפשי שהובילה לאשפוזה במרכז הרפואי "שלוותה" (עמ' 2 לתסקיר). עם שחרורה, השתלבה בטיפול במרפאות חוץ עד לחודש יוני 2024. בתחילת הטיפול, נמסר כי הנאשמת הגיעה למפגשים בעודה נסערת וברמת חרדה גבוהה ואילו בחודשים האחרונים לטיפול, גילתה נכונות ויכולת להתחיל לעבד חוויות מעברה, לרבות את נסיבות ביצוע העבירות. לפיכך, הומלץ על המשך טיפול פסיכותרפי לצד הדרכה הורית, בהן הנאשמת מטופלת כיום, לצד מעקב פסיכיאטרי ונטילת טיפול תרופתי.

הנאשמת נישאה לראשונה בגיל- 20 ומקשר זה נולדו שני ילדים. כשנתיים לאחר גירושיה, נישאה בשנית ומזוגיות זו נולד בן משותף. הנאשמת תיארה קשר זוגי מורכב עם בעלה השני, בשל מעורבותו בפלילים ונכון למועד עריכת התסקיר, הוא מרצה עונש מאסר על רקע שימוש וסחר בסמים ועתיד להשתחרר בחודשים הקרובים. לדבריה, בשתי המערכות הזוגיות, תפקדה לרוב כמפרנסת עיקרית וכאם יחידנית ועקב כך, נקלעה לחובות כספיים. שני בניה הגדולים סובלים מבעיות רפואיות ורגשיות (עמ' 3-2 לתסקיר), מצויים בטיפול ומעקב מותאם עבורם. בן ה-9 מתמודד עם קשיים רגשיים ולימודיים.

מהמידע שהתקבל מגורמי הרווחה בעירייה, עלה כי במהלך השנים הנאשמת התמודדה באופן בלתי פוסק עם אירועי חיים מורכבים, אך כיום מצליחה לייצב את עצמה ומגלה אחריות לטיפול בילדיה ובעצמה ומהווה דמות משמעותית עבורם. צוין כי היעדרותה במשך חודשים ארוכים על רקע אשפוזה, גרמה למשבר בקרב ילדיה וטלטל את עולמם. כיום, הנאשמת מקיימת קשר הדוק עם הגורמים החינוכיים והרפואיים של ילדיה.

הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה, ביטאה צער, בושה וחרטה באשר לחומרתם ולנזק שנגרם לנפגעי העבירות. הסבירה את מעשיה על רקע חובותיה הכלכליים ומצבה הנפשי והרגשי בשל מותו הטראגי של אביה החורג. לדבריה, ביצעה את מעשיה מתוך אמונה וכוונה להשיב את חובותיה, אך ללא מודעות בזמן אמת לעומק החוב. כן ציינה שפעלה מתוך התנהלות כלכלית לא אחראית, שהחלה בכישלונה לתפקד כמנהלת משרד ופעלה באופן פסול במטרה לכסות את חובותיה. לדבריה, התחושות הקשות עמן התמודדה נוכח הקושי להשיב את הכסף ללקוחותיה הובילו להחמרה במצבה הנפשי. החל משנת 2020 הוכרזה כפושטת רגל ועתה, משתפת פעולה עם רשויות המס על מנת להגיע להסדר חובות, אך אין בידה אפשרות לפצות את נפגעי העבירה. הגם שביטאה רצון להמשיך בהליכי הטיפול בהם משולבת כיום, כדי לבסס אורח חיים תקין עבורה ועבור ילדיה ולהימנע ממעורבות שולית נוספת.

להתרשמות שירות המבחן, העבירות בוצעו על רקע הסתבכות כלכלית קשה, אליה נקלעה לאחר פטירת אביה החורג ומשבר נפשי מתמשך ולא מתוך בצע כסף כאשר, בבסיס מעשיה עומדים דפוסי התנהגות של ריצוי וקושי להתמודד עם כשלון וקושי לפנות לעזרה. ניכר, כי הנאשמת מתייסרת נוכח מעשיה ומגלה תובנה לנזקים אותם הסבה.

שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון להישנות עבירות וסיכוי השיקום ובהם, צבר העבירות, חומרתן, משכן, הפגיעה והנזק הרב שהסבה, לצד גורמי השיקום ובהם, היעדר הרשעות קודמות, נטילת אחריות, גילויי אמפתיה כלפיה קורבנות העבירה, דפוסיה הבעייתיים, נטייתה לריצוי, קיומם של גורמי תמיכה מועטים, הטיפול המקיף והאינטנסיבי אליו התגייסה ומאמציה לשיקום ועריכת שינוי בחייה. להערכתו, עונש מאסר מאחורי סורג ובריח יגרום לרגרסיה במצבה הנפשי

והתפקודי ויצור משבר קשה נוסף בחיי ילדיה. על כן, הומלץ על ענישה בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות ברף גבוה.

**ד. <u>ראיות הצדדים לעונש</u>:**

20. ארבעה מבין קורבנות העבירה העידו ושישה קורבנות הגישו תצהירים. כל אחד מנפגעי העבירה תיאר בדרכו שלו את מערכת היחסים עם הנאשמת, הדרך בה היתלה בהם ומעלה באמון שניתן בה ולאורך תקופה ארוכה. הם תיארו את תחושותיהם הקשות, כמו גם חוסר היכולת להמשיך ולתת אמון בבריות והנזקים הישירים והעקיפים שנגרמו כתוצאה ממעשיה.
כפי שיפורט להלן:

א) **מר רועי שגב, נפגע העבירה באישום 5**: כבן 36, נשוי ואב לילדים. תיאר את היכרותו עם הנאשמת על רקע עבודתו כמתווך, מערכת היחסים העסקית והקרובה, והדגיש את עוצמת הפגיעה בעת שהבין כי הנאשמת מעלה באמונו בעסקת מכר פרטית, ואף ניצלה אותו כדי לפגוע בלקוחות אחרים, להם המליץ עליה. לדבריו, לאחר שהתגלו העבירות, פתח קבוצת וואטסאפ אליה צירף מספר נפגעי עבירה המכונה **"נעקצי דפנה מושל"**. אשר לנזקים שנגרמו לו כתוצאה ממעשיה, מסר שאמונו בבני אדם נפגע וביקש מבית המשפט להעביר מסר מרתיע וברור לעורכי הדין המבצעים עבירות בלקוחותיהם, בדמות ענישה מחמירה וכלשונו: **"אני רואה בעו"ד כמו שופט, אני אזרח ורואה שמי שמייצג אותי יעשה לי עסקה בצורה שנוח לי בה, על אחת כמה וכמה בדרך של לעקוץ כספים שלי"**. (עמ' 11 ש' 13-12 פרוטוקול מיום 9.1.2025).

בחקירתו הנגדית, מסר כי 142,000 ₪ הושבו לו, אך לא קיבל את הסכום במלואו ואישר שחיפש אחר הנאשמת. עוד הוסיף, כי אינו חולק על כך שבאחת העסקאות שביצע עם הנאשמת מסר דיווח כוזב למס הכנסה, אך אין בכך כדי להוות עילה למעשיה. בסיכום, הצר על אובדן אביה, אך הביע כעס כלפי הנאשמת, הן בפן האישי והן בפן המקצועי נוכח הנזק שנגרם לו באופן אישי וללקוחותיו להם המליץ על שירותיה ואף הם נפגעו כתוצאה ממעשי המרמה.

ב) **הגב' יאנה בנימינוב, נפגעת העבירה באישומים 8 ו-10**: כבת 59, גרושה, עובדת כאחות בבית אבות, מפרנסת יחידה של ילדיה ואמה המבוגרת. מסרה כי בשנת 2019 שכרה את שירותיה של הנאשמת לצורך עסקה של מכירה וקניית דירה, במסגרתן נגנבו כספיה והעסקאות לא יצאו לפועל. בעדותה תיארה שמאז האירועים חווה לילות ללא שינה ובשל כך מתקשה לנהוג ונאלצת לעצור בצד הדרך, חוותה מחשבות אובדניות ועודנה מוטרדת מעתידה הכלכלי והדגישה כי, נשאה בעלויות רבות לרבות, תשלום שכר טרחה לעורכי דין, ישיבות גישור, היעדרות מעבודה והתייצבות לדיונים. יאנה תיארה בכאב כי אספה שקל לשקל, במשך שנים, עבור רכישת הדירה וציפתה בכיליון עיניים לקבלתה, אך נותרה ללא כל. לדבריה, נתנה את אמונה בעורכת דין שהינה סמל החוק, ולרגע לא

חלפה בראשה המחשבה שיש ביכולתה לגנוב ממנה ולשקר לה. העדה תיארה את קשייה בזו הלשון: **"אני יושבת פה באולם ואני מקשיבה למה שאומרים, כל הזמן אומרים על המצב הנפשי והבריאותי של הנאשמת ואני שואלת שאלה את עצמי, האם מישהו במשך 5 שנים שאל אותי "יאנה, איך את מרגישה? איך את חיה בכלל? מה המחשבות שלך? עד איזה גיל תצטרכי לעבוד כדי להחזיר חובות, את המשכנתא" אף אחד לא שאל אותי, הדגש הוא על המצב הבריאותי שלה. אני לא אזרחית במדינה?.."** (פרוטוקול הדיון מיום 9.1.25, עמוד 12, שורות 33-29).

ג) **הגב' ענבל רדה- נפגעת העבירה מאישום 7:** כבת 65, עלתה ארצה לפני כארבעים שנה. בעדותה תיארה כיצד העבירה לנאשמת כסף המיועד לתשלום עבור רישום במנהל מקרקעי ישראל, ואילו הנאשמת הציגה בפניה אישור תשלום מזויף ובשל כך, **הוטל עיקול על משכורתה בגין אי תשלום החוב.** סיפרה כי בעקבות האירוע, חוותה התמוטטות עצבים, בעיות בזוגיות על רקע שכירת שירותי הנאשמת, בעיות בעור (הציגה את ידה ופניה) חוסר שינה, תסכול, חרדות, חוסר אמון ואף תפקודה בעבודתה כאחות נפגע ונאלצה לקחת הלוואות. עוד מסרה שהנאשמת נעלמה ולא היה לה אל מי לפנות. העדה הדגישה כי הנה אישה שומרת חוק ולא העלתה על דעתה שאנשי החוק יכולים לעשות דבר כזה וביקשה לציין שהנאשמת התנהגה כלפיה בנחמדות ולבקשתה, אף כתבה עבורה מכתב תודה שפורסם בפייסבוק. בדיעבד, חשה בושה על כך.

ד) **מר ניסנוב יוסף נפגע העבירה מהאישום הרביעי, הגיש תצהיר** (טל/1) **והעיד בבית המשפט,** בה חזר על הצהרתו, בה תואר כי שכר את שירותיה של הנאשמת לרכישת דירה, עת היה בשנות ה-20 לחייו יחד עם בת זוגו והנאשמת נעלמה לאחר שרוקנה את חשבון הנאמנות ונגרמו לו נזקים הכלכליים בגינם נאלץ ליטול הלוואות לכיסוי חובותיו ועד היום משלם את ההלוואות והריביות.

ה) **הצהרת מר דוד יעקובוב נפגע העבירה מהאישום הרביעי** (טל/2): בה תואר כי לפני מספר שנים מכר את דירתו ושכר את שירותיה של הנאשמת. הקונה העביר את הכסף לחשבונה של הנאשמת והתשלום האחרון בסך 100,000 ₪ לא הועבר לידו. בדיעבד גילה שהנאשמת נטלה הכספים לעצמה.

ו) **הצהרת מר עידו ואגו נפגע העבירה מהאישום השישי** (טל/3): בה תואר כי סך הנזק הכספי שנגרם למשפחתו נאמד בסך של 568,869 ₪ הכולל את הכספים שנגנבו מחשבון הנאמנות; תשלום עבור מסר רכישה; ריבית פיגורים למס הכנסה כתוצאה מדיווח שקרי; שכר טרחה ששולם לנאשמת; הוצאות משפט בהליך שנמשך 4 שנים ואובדן דמי שכירות.

ז) **הצהרת מר אברהם יהודה פין נפגע העבירה מהאישום העשירי** (טל/4): בה תואר כי הנזק שנגרם היה מעבר לסכום אותו גנבה הנאשמת, אלא גרמה בנוסף לעיכוב עסקת המכר בשנה ואובדן דמי שכירות. כל זאת בנוסף לעוגמת הנפש, תחושות העלבון והאשם על ששכרו את שירותיה. נמסר שמדובר בנכס ראשון שרכשו כזוג צעיר אשר נועד להשקעה ולבניית עתידם הכלכלי ותיאר את תחושתו במילים: **"ירדו לי כמה שנים מהחיים"** בשל איבוד כספו ותחושת אי הוודאות.

ח) **הצהרת מר אליהו טבקה נפגע העבירה מהאישום השמיני** (טל/5): בה תואר כי במסגרת מכירת דירתו, הנאשמת לא העבירה את הפעימה האחרונה בסכום של 100,000 ₪ מידי הרוכש. הנאשמת נעלמה ולא הייתה דרך ליצור עימה קשר. לאור המצב, נאלצו לקחת הלוואה כדי להתמודד עם התחייבויות כלכליות ועד היום נאלצים להתמודד עם ההשלכות הכלכליות והמנטליות של המקרה.

ט) **הצהרת הגב' נילי כהן נפגעת העבירה מהאישום השלישי** (טל/6): בה תואר כי שכרו את שירותיה של הנאשמת בעקבות המלצת מתווך. במשך שנה וחצי פנו לנאשמת כדי לברר "מה קורה", אך נענו "בצעקות" שהם מפריעים לה בעבודה. בהמשך, הבינה שהנאשמת נעלמה עם הכסף, נמלאה כעס ותחושת בגידה על-ידי מי שאמורה לייצגה על-פי החוק וחוסר יכולת להמשיך בתהליך המכירה.

**ה. <u>ראיות ההגנה לעונש</u>:**

21. מטעם ההגנה העידו לעונש בני משפחתה של הנאשמת ומטפל רגשי, פירטו אודות נסיבות חייה המורכבות של הנאשמת, מצבה הנפשי, השפעת ההליך על ילדיה כמפורט להלן:

א) **הגב' מורן דינבורג, גיסתה של הנאשמת** (אשת אחיה החורג של הנאשמת): מכירה את הנאשמת מזה כ- 10 שנים, הטיבה לתאר את הנאשמת כבן אדם טוב לב, אשר נוצל על-ידי אחרים. העידה כי עובר למקרה הנאשמת הייתה עורכת דין מוערכת, עבדה עם אביה החורג עד ליום בו שם קץ לחייו, אז חל שינוי בנאשמת בעקבות היחסים הקרובים והנסיבות הטראגיות של פטירתו, בהדגישה כי הנאשמת נחשפה למות אביה וחזתה בו לאחר מעשיו. <u>אשר לתקופה הרלוונטית לכתב האישום</u> מסרה, כי בשנת 2019 החלה לעבוד אצל הנאשמת. בתקופה זו, הנאשמת הייתה בשותפות עם עורכת דין נוספת והמשרד הועתק לביתה של הנאשמת. לדידה, גם למערכת היחסים המורכבת של השותפות, הייתה השפעה על ההתדרדרות במצבה אשר התבטאה בשתייה מרובה אלכוהול, **"באמצע היום הייתי מוצאת אותה שפוכה"**, נפיחות קיצונית ואודם בפנים (הוגשו תמונות טל/30 ו- טל/31א'), קושי לתקשר עימה וקריאות לעזרה גם בלילות. לדבריה, היא ובעלה ניסו לחלץ את הנאשמת מהמצב אליו נקלעה, ללא הצלחה. עוד הוסיפה, כי בעלה של הנאשמת (יהודה מושל) היה נרקומן ונהג למכור את כל חפצי הבית (טלפונים, טלוויזיות, אופנועים) לצורך מימון הסם. עקב אשפוזה של הנאשמת, שני הבנים עברו להתגורר עם בעלה הראשון, ויהודה מנע מהעדה ובעלה לטפל בבן הקטן.

אשר למצבה הכלכלי של הנאשמת, מסרה שרמת החיים לא השתנתה בעקבות הכסף שגנבה, שכרה בית גדול בו התגוררו הסבתא, הילדים ובו גם מוקם משרדה. כיום, לנאשמת אין עזרה פרט לסיוע של מחלקת הרווחה והיא חייה בצניעות. מורן הדגישה את השינוי שהנאשמת עושה בחייה, באופן שנלחמת על ילדיה והפחדים שחווה בעקבות ההליך המשפטי ותוצאותיו. בחקירתה הנגדית, השיבה בהרחבה לשאלות ב"כ המאשימה בנוגע לרמת החיים של הנאשמת, הוצגו בפניה תמונת הבית בו

התגוררה הנאשמת (טל/7) ותמונות מתוך עמוד הפייסבוק של יהודה, לפיהן הלה הציע למכירה קטנוע וטרקטורון (טל/10 ו- טל/11) וזו השיבה שכלי הרכב נרכשו על-ידי הנאשמת עבור בעלה, אך זה גנבם מהמחסן והציעם למכירה.

העדה ציינה כי **לאחר שחרורה מאשפוז, קיבלה הנאשמת מסבתה סך של כ- 400,000 ₪ באמצעותו, בין היתר, הן טסו לחוץ לארץ יחד** ובזבזו כספים רבים. (עמ' 28 ש' 30 לפרוטוקול מיום 2.3.25). כן אישרה שבמהלך חקירתה במשטרה מסרה שהנאשמת חיה חיי פאר, שילמה שכר דירה גבוה והוציאה כספים רבים על יהודה וצרכים נוספים (עמ' 30, ש' 1-6).

ב) **מר אדי ביטון, בעלה הראשון של הנאשמת**: מכיר את הנאשמת מזה כ- 25 שנה, התגרשו בשנת 2012 ולהם שני ילדים משותפים בגילאים 15 ו-18. אדי נישא בשנית ומגדל שלושה ילדים נוספים שאינם שלו ועובד כעצמאי בתחום הנדל"ן. תיאר כי הנאשמת חוותה תקופה של צמיחה בין השנים 2014-2016 ונקודת המפנה במצבה, חלה עם פטירת אביה. בעדותו המפורטת, תיאר את השפעת מצבה הנפשי של נאשמת על ילדיו, את מצבם הרפואי והנפשי המורכב של הילדים שמפאת צנעת הפרט לא אפרטו, אלא אפנה לעדותו (פרוטוקול מיום 2.3.25) ואת חשיפתם על ידי בעלה, יהודה לרכישת סמים ולשימוש בהם. בעדותו הדגיש כי בנם הצעיר, קשור מאוד לנאשמת, חווה באופן קשה את מות הסב ונחשף לניסיון אובדני של הנאשמת טרם אשפוזה.

העד פירט אודות ההתמודדות ותהליך השיקום של המשפחה לאחר האשפוז. במהלך עדותו, הוגשו מסמכים אודות מצבה הרפואי של הנאשמת (טל/12-טל/18) וטיפולם של בני המשפחה (טל/19-טל/25), המעידים כי הטיפול המשפחתי נמשך מזה כחמש שנים, במהלכו שיתפו פעולה באופן מלא, כאשר הטיפול הוא משפחתי ופרטני. בימים אלו, הנאשמת תומכת בילדים, יודעת להציב להם גבולות ולחזקם, אינה מחסירה מהם דבר, מעורבת במערכות החינוך, מגיעה לכל הפגישות הטיפוליות כאשר הוא תומך ומסייע לה ומצבם של הילדים יציב. העד הביע חשש שמא המצב ישתנה לרעה, ככל שהנאשמת תכנס לבית האסורים. לדבריו, בניו ציינו בפניו שאם אימם תיכנס לכלא יהא זה גזר דין מוות עבורם. כן הביע בעצמו חשש מהעונש הצפוי לנאשמת וציין, שאינו יודע כיצד ישכן את הילדים יחד עם משפחתו הנוכחית, בשל קשייו הכלכליים ואף דואג לבנה הקטן, היכן יתגורר והשפעת ההפרדה בינו לבין אחיו.

העד מסר כי **נהג לשלם מזונות ולסייע לנאשמת כלכלית וציין כי שבועות ספורים עובר לאשפוזה, פנתה אליו לקבלת סיוע כספי, בשל חובותיה ללקוחות והוא נעתר לבקשתה ומסר לה מאות אלפי שקלים.** (עמ' 27-36 לפרוטוקול מיום 2.3.25).

ג) **מר אודי אלמוג, מטפל רוחני**: מזה כשנתיים וחצי טיפל בנאשמת ובבנה בן ה-15. בעדותו תיאר שינוי חיובי בחייה ואת היאחזות והתלות של הבן בנאשמת. העד הביע חשש למצבם של הילדים, ככל שהנאשמת לא תהיה בסביבתם והדגיש כי הגיע למסור עדות לאור דברי בנם באוזניו, כי אם אימו לא תהיה בסביבה, אין לו טעם לחיות.

**ו. <u>תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש</u>:**

22. **ב"כ המאשימה, עו"ד לירון פיינטוך** עמדה על הערכים החברתיים שנפגעו, הפנתה למסכת העובדתית של מעשי הנאשמת, חומרתה, היקפה, התחכום והתכנון שקדם לה וביצועה במהלך עיסוקה כעורכת דין, והכל למטרת בצע כסף. חומרה יתרה ביקשה ליתן לכך שבחלק מהמקרים, אף רימתה את הבנק ואת עורכי הדין של הצד השני. עוד ביקשה ליתן משקל להיקף המרמה, לנזקים הישירים והעקיפים שהסבה לקורבנות העבירה בהפנותה לתצהירים ולעדותם בבית המשפט. בטיעוניה הדגישה, שעסקינן בקורבנות עבירה שחלקם מעוטי יכולת, עבורם הכסף שימש כמנוף לבניית עתידם הכלכלי וחלקם מבוגרים, שכספם היה מיועד לימי פרישתם וזקנה בכבוד. נופך חומרה נוסף, ביקשה ללמוד מהיות הנאשמת עורכת דין, אשר ניצלה את הכוח, יחסי התלות ומעמדה ובכך שבמעשיה פגעה בתדמית מקצוע עריכת הדין.
לשיטתה, אין לראות בהודאה והחרטה שהביעה כחרטה כנה, משום שבשום שלב, לא פעלה להקטנת הנזק ולא השיבה לנפגעי העבירה את הנזק. ב"כ המאשימה ביקשה לדחות את טענות הנאשמת, לפיהן ברקע לביצוע העבירות עמדו חובות והלוואות, מאחר שאלו לא הוכחו במסמכים רלוונטיים, פרט לצו פתיחת הליכי חדלות פירעון, שהוגשה כחצי שנה לאחר אשפוזה והדגישה כי ההפטר שניתן לנאשמת, נעשה על בסיס דיווח קורבנות העבירה כנושים ולא כמרומים, כך שהתבסס על מידע חלקי ומונע מנפגעי העבירה להגיש תביעה נגדה. (הוגשו מסמכים טל/28-טל/30). אשר לעבירות מס הכנסה, הפנתה לכך שהמחדל לא הוסר.

המאשימה עתרה **לקביעת מתחמי ענישה נפרדים**, הואיל והנאשמת הורשעה בעבירות רבות, פגעה במתלוננים שונים בהיקפי מרמה שונים, כאשר חלק מהאישומים מתארים מספר אירועים והתנהלות שונה בכל אירוע. בהפנותה לפסיקה טענה, כי על-פי מדיניות הענישה הינה עותרת לקביעת מתחמים כדלקמן: מתחם ענישה הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, בגין אישומים 3,4,7,8,12,13,14 בהם היקף המרמה הינו עד 100,000 ₪. מתחם ענישה הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, בגין אישומים 1,2,9 בהם היקף המרמה גבוה מסכום של 150,000 ₪. מתחם ענישה הנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, בגין אישומים 6, 10 בהם היקף המרמה הינו מעל 300,000 ₪. מתחם ענישה הנע בין 5 ל- 10 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, בגין אישום 11 בו היקף המרמה הינו 3,150 ₪. אשר לאישום 15 עתרה להשית שנת מאסר.

**בסיכום עתרה לקביעת מתחם ענישה כולל הנע בין חמש וחצי לשמונה שנות מאסר וביקשה להשית על הנאשמת 6 וחצי שנות מאסר לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי**. בעתירתה לעונש ציינה, כי מחד גיסא, נלקחו בחשבון נסיבותיה האישיות המורכבות של הנאשמת, השלכות המאסר על בני משפחתה והודאתה. מאידך גיסא, ביקשה לתת משקל רב לשיקול הרתעת הרבים, לריבוי העבירות, ביצוען מכוח עיסוקה כעורכת דין, לכך שאומנם נטלה אחריות למעשיה אך לא השיבה את הגזל.

23. **ב"כ הנאשמת עו"ד נאוה הנס**, הדגישה את הודאתה המלאה של הנאשמת בעובדות כתב האישום. הפנתה לקשר המיוחד שהיה לנאשמת עם אביה החורג ולהשלכות פטירתו הטראגית על מצבה הרגשי, המשפחתי והתעסוקתי שהתדרדר במשך כשנה וחצי. עוד הטעימה כי השותפות העסקית והתנהלות לא נכונה, הובילו לאובדן שליטה בעסק, להיקף החובות והוצאות. לטענתה, הנאשמת לא הצליחה לעמוד בהתחייבויותיה וניסתה "להציל את העסק" על-ידי השגת כספים מבחוץ. לטענתה, הנאשמת לא שיפרה את רמת חייה באמצעות כספי העבירה והראיה לכך שאין בבעלותה רכב או בית ועתה, מתגוררת בדירה בכפר סבא עם ילדיה מכוח זכאות משרד השיכון, מוכרת על-ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה נפשית בשיעור 100% נכות, אינה עובדה, מסרה את רישיונה ללשכת עורכי הדין ופתחה בהליכי חדלות פירעון. ההגנה הרחיבה בטיעוניה, אודות נסיבות חייה והתנהלותה של הנאשמת, במהלכן ערכה בחירות שגויות ביניהן; נישואים שניים לבעל שאינו נורמטיבי; בחירת שותפות לעסק והחזקת שלושה משרדים. כן נטען, שהנאשמת לא בחרה את קורבנות העבירה במכוון, אלא באופן אקראי ולא עשתה זאת למטרת רווח כלכלי, אלא בשל המצב הכלכלי אליו נקלעה.

אשר למצבה הנפשי, הדגישה את פנייתה לעזרה כחודש עובר לאשפוזה. בהפנותה להערכת הגורמים הרפואיים, באשר לסיכון הנשקף לחייה ולטיפולים בהם נוטלת חלק עד למועד זה. כן הטעימה, כי ההליך הטיפולי של הנאשמת וילדיה, שזורים זה בזה ויחד עברו כברת דרך עד להתייצבות מסוימת במצבם ואין לגדוע הליך זה. בנוסף, נטען שעסקינן בטיפולים הניתנים להם על-ידי מוסדות ממשלתיים וגורמי רווחה ציבוריים ומושקעים כספי ציבור רבים לשיקום המשפחה. ההגנה סמכה ידה על התסקיר החיובי שהוגש מטעם שירות מבחן, בהדגישה כי הנאשמת נלחמת מידי יום על חייה, מנסה לפצות את ילדיה בגין הנזק שנגרם להם, משקיעה את כספה וזמנה בטיפול יום יומי. אשר לפיצוי, נטען כי לנאשמת אין כל מקור כלכלי לתשלום פיצוי בהפנותה למסמכים התומכים בטיעוניה ובפרט להיותה בהליך חדלות פירעון.

באשר לעבירות מס הכנסה נטען, כי המחדל הוסר והועבר לבחינת הוועדה. לאחר הטיעונים לעונש, אף ביקשה למסור אישור המעיד על הסרת המחדל.

ב"כ הנאשמת ביקשה ליתן משקל רב להשפעת גזירת עונש מאסר בפועל והשלכותיו הקשות על ילדיה, הנמצאים במצב רפואי ורגשי מורכב ממילא בהדגישה, שבנה הקטן יוותר ללא הורים.

בטיעוניה, עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד, מבלי שציינה מהו מתחם העונש ההולם המתאים במקרה זה, אלא הסתפקה בטיעון שעסקינן באירוע עברייני אחד. לטענתה, עסקינן במקרה ייחודי, המצדיק חריגה ממתחם הן מטעמי שיקום והן משיקולי צדק, נוכח הפגיעה הנשקפת לילדיה ולחייה ככל שתכלא. לשיטתה, במקרה דנן, שיקולי השיקום גוברים על שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי על מנת שהילדים ייוותרו בחזקתה. לבסוף, עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשמת 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד התחייבות להפקיד כסף בקופת בית המשפט.

24. **הנאשמת בדבריה האחרונים לעונש,** בעל פה ובכתב (טל/32) הדגישה כי נוטלת אחריות מלאה על מעשיה ובמשך חמש שנים חיה את הכאב, באופן יומיומי, בפרט שאין לה איך לתקן את הפגיעה בלקוחותיה. לדבריה, לא בחרה לפגוע בלקוחותיה, אלא כל מי שהיה לידה נפגע, לרבות ילדיה. התדרדרותה החלה עם פטירת אביה שבעקבותיה חברה לשותפות העסקית שגרמה לנפילתה. בבית ששכרה סעדה את סביה, ילדיה, טיפלה בבנה החולה והתמודדה עם בעלה הנרקומן. עוד תיארה, כי ילדיה נחשפו לניסיונות אובדניים של בני משפחתה. באותה העת, לא יכלה לעבוד, הייתה חסרת יכולת להתנהל, הרבתה בשתיית אלכוהול וסמים מסוג קנאביס "בכמויות היסטריות" וחיכתה שיגיע הלילה כדי שהלקוחות לא יתקשרו אליה. הנאשמת הדגישה שציינה בפני קצינת המבחן, כי לו היה בכוחה להשיב את הגזל הייתה עושה כן, אך לצערה נותרה עם חובות. בנוסף, הסבירה כי טסה לחוץ לארץ בפברואר 2019 מכסף שקיבלה מסבתה וחלק מכספי הפנסיה שקיבלה מאמה. לדבריה, חששה לאבד את רישיון עריכת הדין, עבדה קשה למימון לימודיה, התמידה בעבודתה, ואף לא רצתה להפסיק לעבוד לאחר שאביה נפטר, הגם שבדיעבד הייתה צריכה להגיד שאינה יכולה לעבוד. בסופו של דבר "הכל התרסק", מצבה הנפשי התדרדר, לאחר שני ניסיונות התאבדות אושפזה במחלקה סגורה. עם שחרורה מאשפוז ביתה נבזז, נותרה חסרת כל והחלה את חייה מחדש בסיוע גורמי הרווחה, קבלת סלי מזון וקצבת ביטוח לאומי. הנאשמת פירטה אודות הטיפולים בהם היא וילדיה נוטלים חלק במשך כ- 4 שנים, תיארה את החשש לעתיד ילדיה וחששותיה לחיי בנה מהגרוש שנמצא במאסר, אשר אמר לה במהלך אשפוזה, כי בנם נמצא ברווחה ובפועל לקח אותו עימו ו"התעסק" (כלשונה) עם לקוחותיה. בסיום דבריה טענה, כי אומנם הינה עורכת דין בתחום המקרקעין, אך לא הבינה את ההליך המשפטי בפן הפלילי, לא תקשרה עם עורכי דינה הקודמים ולא ידעה כי קיימת אפשרות להפקיד כסף בקופת בית המשפט כפיצוי עבור המתלוננים וביקשה שהות לעשות כן.

25. להשלמת התמונה אציין, כי ביום 9.3.25 הוגשה בקשה מטעם הנאשמת, להנפקת שוברי תשלום לטובת פיצוי בסך 12,500 ₪. עוד צוין, שהנאשמת עושה כל שלאל ידה כדי לגייס סכומי כסף נוספים וככל שיעלה בידה לעשות כן, תוגש בקשה נוספת להנפקת שוברים. כן הוגש מסמך מטעם ההגנה המלמד על הסרת המחדל, אם כי המאשימה לא אישרה כי המחדל הוסר. בנסיבות אלו, אפשרתי לצדדים למסור הודעה ככל שימצא שהמחדל הוסר, אך אלה לא עשו כן.

**ז. <u>דיון והכרעה</u>:**

26. קביעת מתחם העונש ההולם תעשה בהתאם לעיקרון ההלימה, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

27. תחילה אבהיר, כי מצאתי לראות בכל אישום ואישום כעומד בפני עצמו, המצדיק קביעת מתחם נפרד כעתירת המאשימה, שכן אין לראות בכתב האישום כמסכת עבריינית אחת ואין לקשור בין האישומים, משום שהעבירות בוצעו במועדים שונים, על פרק זמן ארוך של כשלוש שנים, כלפי עשרות לקוחות, כשלכל אחד מהם אינטרס קנייני עצמאי. זאת ועוד, שאין מדובר במשיכה חד פעמית של סכום שהופקד בנאמנות, אלא במספר משיכות, בסכומים שונים ולמטרות שונות, כך שלא ניתן לקבוע כי קיים קשר הדוק המאפשר קביעת מתחם עונש כולל אחד, ללא הפרדת האישומים [ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאדל** (3.9.2015); ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)].

28. **הערכים החברתיים המוגנים העומדים בסיס עבירות הזיוף, המרמה והגניבה בידי מורשה** בהן הורשעה הנאשמת הם שמירה והגנה על בטחון הציבור וקניינו, הבטחת אמון הציבור בעורכי-הדין, שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על חופש ההחלטה, הפעולה והבחירה של המרומה, אשר נשלל ממנו בשל מעשה המרמה והזיוף.

29. בשורה של פסקי דין עמדו בתי המשפט על החומרה הגלומה בביצוע עבירות מרמה ועל חומרתן היתרה כשהן מבוצעות על-ידי עורכי דין, כך למשל:
בע"פ 2333/07 **תענך נ' מדינת ישראל** , פסקה 107 (12.07.2010) נקבע, כי:

> **"הערך החברתי עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש ההחלטה, הפעולה והבחירה של המרומה, אשר נשלל ממנו עקב מעשה המרמה... הפגיעה בחופש הרצון של המרומה פירושה שאילו היו נפרשות בפניו כל העובדות לאשורן, הוא עשוי היה לפעול אחרת מכפי שפעל".**

בע"פ 7090/06 **פרידמן נ' מדינת ישראל**, עמ' 3 (16.10.2007), קבע כב' השופט אדמונד לוי כדלקמן:

> **"המערער מעל באמונם של לקוחות אשר שכרו את שרותיו כעורך-דין, ובאחדים מהמקרים תוצאות מעשיו גרמו לאותם לקוחות תמימים נזקים קשים. אולם, לא רק את שמו הכתים המערער, <u>אלא גם את שמו הטוב של ציבור שלם העושה מלאכתו נאמנה, הואיל ונשמת אפו של מקצוע עריכת הדין הוא האמון שהציבור נותן בו, והתנהגות מן הסוג בה חטא המערער, עלולה לערער אמון זה מן היסוד.</u> זאת ועוד, המערער לא כשל באופן חד פעמי וחריג, אלא בשורה ארוכה מאד של עבירות אשר נמשכו מספר שנים, וקדמו להן מחשבה ותכנון. התנהגות כה קשה וחריגה חייבה את בית המשפט המחוזי להגיב עליה ביד קשה, הן כדי לגמול למערער על מעשיו, והן כדי להרתיע את הרבים, ומכאן מסקנתנו כי דינו של הערעור".** [ההדגשות אינן במקור].

בע"פ 755/10 **חמדאן נ' מדינת ישראל, פסקה 3** (24.11.2010), קבע כב' השופט אדמונד לוי כדלקמן:

> **"אנו מוכנים להניח כי המערער נקלע למצוקת-אמת כתוצאה מאי-יכולתו לעמוד בהתחייבויות אותן נטל על עצמו בעידודם של פרנסי ציבור בלוד. אולם, אין מתקנים עוול בעוול אחר, <u>ובמיוחד מצווה להימנע מכך עורך דין החב חובת נאמנות ללקוחותיו. אותם לקוחות, כך יש להניח, הינם אנשים קשיי יום שחסכו אגורה לאגורה כדי לרכוש קורת גג לראשם.</u> את הכסף הזה או חלקו הם הפקידו בידיו של המערער, מתוך אמונה שיעשה בו רק במסגרת השליחות מכוחה פעל. המערער לא נהג כך, וכתוצאה מכך הסבו מעשיו נזק לרבים".**

על הצורך בנקיטת **ענישה מחמירה** לצידה של עבירה זו, יפים הדברים שנקבעו בע"פ 281/82 **אבו חצירא נ' מדינת ישראל**, פ"ד לז (3) 717:

> **"מקובל עלינו, כי אדם שהורשע בביצוע עבירות כגון גניבה בידי מורשה, גניבה על-ידי נאמן, גניבה על-ידי מנהל וגניבה מאת מעביד, וכן עבריין שחטא במעשי שחיתות בקבלת שלמונים או בנתינתם - אין לפטור את אלה מעונש מאסר בפועל. <u>בעבירות אלה מתמצים ומשתלבים יחד גם שליחת יד ברכוש הזולת וגם מעילה באמון, אשר ניתן באנשים אלה על-ידי ציבור, שבטח ביושרם ובהגינותם. בהיות עבירות מעין אלה שכיחות, ומשום שפגיעתן בציבור הרחב קשה במיוחד, סבר המחוקק בקבעו את העונש המרבי וקבע בית-משפט זה בהלכותיו, כי ראויים מעשים מעין אלה לעונש חמור ומוחשי, כדי שיהא בהם להתריע על התנהגות**</u>

> **<u>נפסדת זו ולהרתיע עבריינים בכוח מלהיגרר למעשי עבירה שכאלה.</u> <u>אין בידי בית המשפט, ששומה עליו לתרום את תרומתו להכחדת התופעות הללו, אמצעי הולם יותר מאשר ענישה ממשית ומוחשית, שמאסר בפועל בין מרכיביה.</u>**" [ההדגשות אינן במקור].

30. **הערכים החברתיים העומדים בבסיס העבירות בניגוד לפקודת מס הכנסה** הם שמירה על התנהלות תקינה של רשויות המס והגבייה תוך מתן דיווח במועד כנקבע בדין, מניעת הפגיעה במשק, בכלכלה, בקופה הציבורית ובכיסו של כל אזרח ומניעת פגיעה בשוויון הכללי בנשיאת נטל המס. [רע"פ 3203/22 **עאפנה נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 (17.5.2022); רע"פ 5770/21 **רענן בית טבע בע"מ נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 (26.8.2021); רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (20.2.2013)]. כן נקבע, כי כאשר עסקינן באי תשלום מס בשיעור גבוה, נכון ככלל להשית עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח ואין להסתפק בדרך מקלה בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות [ע"פ 3829/13 **שניידר נ' מדינת ישראל** (10.10.2013)].

31. **בקביעת המתחם, יש ליתן הדעת לעוצמת הפגיעה הממשית והמשמעותית של הנאשמת בערכים המוגנים הנגזרת מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורטו להלן**:

**<u>ראשית</u>, מיהות העושה, היות הנאשמת עורכת דין ומעילתה באמון**:

הנאשמת ביצעה העבירות **תוך ניצול מקצועה כעורכת דין המייצגת את סמל החוק והמשפט** ושליחת ידה בכספי לקוחותיה שהופקדו בחשבונותיה מתוקף תפקידה כמייצגת ואילו זו, **מעלה באמונם, גנבה את כספם ושלשלה אותו לכיסה ולטובתה האישית.**

**הנאשמת אף הפרה את אמון הבנקים, פעלה בתעוזה** עת הציגה מצגים כוזבים, זיוף מסמכים והגשת בקשות פיקטיביות תוך שימוש בכובעה כעורכת דין.

**הנאשמת פעלה בערמומיות ובמרמה אף כלפי עורכי הדין של הצד השני לעסקה**, עת הציגה בפניהם מצגי שווא ומעלה באמונם.

**במעשיה, לא זו בלבד, שפגעה פגיעה ממשית בציבור עורכי-הדין, בתדמיתם, בשם המקצוע ובמערכת המשפט, אלא שפגעה באמון הציבור בכללותו.**

אם לא די בכך, **הנאשמת בכובעה כעורכת דין אף רימתה את רשויות המס**, מסרה דו"חות כוזבים והכל בכוונה להתחמק מתשלום מס הכנסותיה הלא מדווחות.

**<u>שנית</u>, מהות המעשה, התכנון, התחכום שקדם לביצוע העבירות**:

אין מדובר באירוע נקודתי ספונטני, אלא בארבעה עשר אירועים שונים אשר נמשכו על פרק זמן של כשלוש שנים, בין השנים 2017-2020, **להם קדם תכנון מוקפד ומתוחכם,** הכולל פתיחת עשרה חשבונות בנק, הצגת מצגים כוזבים, זיוף מסמכים והגשת בקשות פיקטיביות לבנק.

עצם התחכום, נעוץ מטיבה של העבירה שעה שהנאשמת ניצלה את מעמדה כעורכת דין, קיבלה את הכספים לידה לכאורה, כדין ובערמומיות. במקרים לא מעטים, הופקדו הכספים לחשבונה הפרטי חלף חשבון הנאמנות. הנאשמת פעלה **בחזרתיות ובשיטתיות כלפי עשרות קורבנות** עבירה שונים ובשום שלב לא חדלה הנאשמת ממעשיה.

נופך חומרה נוסף יש ליתן לכך שבמקרים מסוימים, עת גילו קורבנות העבירה שהנאשמת לא עמדה בחובתה, זו הציגה בכזב כי שלמה את החובות ולעיתים, אף זייפה אישור כוזב. (ראו למשל האישומים השישי והשביעי). ברי, כי ככל שהנאשמת לא הייתה מתנהלת באופן בו בחרה, יכלו קורבנות העבירה לפעול לתיקון הנזקים בהקדם ולצמצמם.

**<u>שלישית</u>, היקף העבירות:**

היקף הגניבה והמרמה הכולל נאמד בסך של **לא פחות מ-1,826,875** ושל כ-**1,776,875** ₪ בגין אי דיווח ודיווח כוזב בעבירות המס.

בכל אחד מן האישומים בהם בוצעה המרמה כלפי קורבנות עבירה שונים (למעט אישומים 8 ו-10) עסקינן בהיקף מרמה שונה, הנע בין סכומים של עד 100,000 ₪, עד 200,000 ₪ ומעל 300,000 ₪, כך שינתן לכך משקל בקביעת המתחם הנוגע לכל אישום ואישום.

עסקינן בסכומים משמעותיים הפוגעים פגיעה קשה בקניינם של קורבנות העבירה.

**<u>רביעית</u>, מיהותם של נפגעי העבירה והנזק שנגרם להם:**

**הנאשמת הפרה ברגל גסה את האמון שניתן לה על-ידי לקוחותיה** אשר שמו בה מבטחם, בפרק כה משמעותי בחייהם, עת ערכו הסכם לרכישת דירה שתהווה להם קורת גג או מקור להכנסה או השקעה או שכרו את שירותיה המשפטיים.

**מעדותם ותצהירם של נפגעי העבירה אשר תארו את כאבם והנזקים שהסבה להם, מדם ליבם**, עלה כי מדובר בקורבנות בגילאים שונים, חלקם צעירים, חלקם מבוגרים או מפרנסים יחידים, חלקם קשיי יום, **שעמלו בזעת אפם** על מנת לחסוך כסף לרכישת הדירה. הם חשו **עוגמת נפש** ואף **תחושת אשם כשכל חטאם היה זה שבחרו לשכור את שירותיה**. לקורבנות העבירה נגרמו **נזקים כלכליים ונפשיים** אותם הם נושאים על גבם עד היום. אין מדובר בגזל של סכומי כסף זניחים או שהופנו כלפי גופים בעלי "כיס עמוק", אלא בגזל מקורבנות **שאספו "אגורה לאגורה"** על מנת לרכוש דירה וניזקו כתוצאה ממעשיה הבזויים של הנאשמת. בעניין זה, **די אם אפנה לעדותם בבית המשפט ולתצהירים כפי שפירטתי בהרחבה- ולא בכדי, המדברים בעד עצמם והקוראים לבית המשפט לשוות לנגד עיניו את כאבם והנזקים שנגרמו להם, המחייבים השתת ענישה מוחשית, ממשית וקונקרטית.**

נפגעי העבירה פירטו אודות נזקים עקיפים שנגרמו להם מעבר לנזק הישיר. קרי, הוצאות משפט בגין הליכים משפטיים, הפסד שכר דירה שאמור היה להתקבל וכיו"ב. במקרה אחד, אף הוטל עיקול על משכורתה של נפגעת העבירה בשל אישור מזויף אותו הציגה הנאשמת בפניה.

**<u>חמישית</u>, הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה ומצוקתה הנפשית**

הנאשמת טענה, כי העבירות בוצעו בשל התדרדרות במצבה על רקע פטירת אביה ביום 1.6.2018 והשותפות שהוקמה בסמוך לאחר מכן. **ואולם**, עיון בכתב האישום מלמד, **כי חלק מהעבירות והתכנון שקדם להן החלו עוד קודם לפטירת אביה**, כך למשל; בחלק הכללי של כתב האישום מתואר, כי הנאשמת פתחה חמישה חשבונות בנק בין השנים 2013 ל-2015, חשבון נוסף בשנת 2017 וארבעה חשבונות בנק נוספים בין השנים 2018-2019. מעובדות **האישומים הראשון והשני** עולה, **כי העבירות בוצעו במהלך השנים 2017-2018, עוד קודם לפטירת האב והקמת השותפות**.

לא זו אף זו, אלא שלא הוצגו מסמכים המלמדים על חובותיה או מצבה הכלכלי העגום של הנאשמת בשנים הרלוונטיות, למעט העובדה ששכרה בית מגורים גדול בהוד השרון ורכשה רכב מסוג קיה מליסיניג. אינני מתעלמת מהליך חדלות הפירעון אליו הפנתה ההגנה שנפתח בשנת 2020, אך אף לא נעלם מעיניי שהנאשמת השתמשה בשמות קורבנות העבירה כנושים, כטענת המאשימה אשר הטעמה שבעניינה של הנאשמת ניתן הפטר.

לצד זאת, הוגשו ראיות מטעם המאשימה המלמדות על כך שהנאשמת התגוררה בבית פרטי גדול, החזיקה כלי רכב שונים, קיימה אירועים בביתה (טל/8-טל/10). אף גיסתה מורן בעדותה לעונש, אישרה בדבריה כי מסרה בחקירתה במשטרה שהנאשמת חיה חי פאר ונהגה לבזבז כספים. **ודוק, בין אם מצבה הכלכלי של הנאשמת היה איתן ובין אם לאו, אין בכך כדי להקהות את חומרת מעשיה.**

אין חולק, כי לאחר ביצוע העבירות, ביום 27.1.2020 אושפזה הנאשמת במחלקה הפסיכיאטרית במרכז הרפואי "שלוותה" והוגשו מסמכים רבים הנוגעים למצבה. ואולם, לא נטען כי קיימת קרבה לסייג הנוגעת לאחריותה הפלילית בקביעת המתחם, אלא במסגרת קביעת עונשה. למעלה מן הנדרש אוסיף, שהנאשמת נמצאה כשירה מהותית ודיונית במסגרת חוות הדעת הפסיכיאטרית. כנטען מפי ההגנה, מצבה הנפשי של הנאשמת יבחן בגדרי קביעת העונש הראוי.

32. **מדיניות הענישה הנוהגת-** בהתאם לתיקון 113 לחוק, מדיניות הענישה הנוהגת הינה **אחד** מבין הפרמטרים שעל בית המשפט לשקול בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם [ע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מדינת ישראל,** פסקה 9 (05.06.2013)].

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירות מרמה בידי מורשה לצד ביצוע עבירות נוספות, המבוצעות באופן שיטתי כלפי אזרחים תמימים בהיקפים דומים לענייננו, מלמדת כי מוטלים עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח ואולם, כל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו וככלל ניתן משקל לזהות הקורבן, מספר האירועים, מספר הקורבנות, התכנון והתחכום שקדם לביצוען של העבירות, היקף המרמה, הנזק הכספי וכיו"ב. להלן יובאו פסקי דין שחלקם הוגשו מטעם הצדדים ואחרים, בעלי קווי דמיון בשינויים המחויבים.

**אדגיש כי זהו תיק בעל נופך חומרה חריג המוגש לערכאת בית המשפט השלום ובמקרים דומים עד לכדי זהים, נאשמים נתנו את דינם בבית המשפט המחוזי, כפי שיובא להלן:**

א. ע"פ 4163/22 **אבלינה נ' מדינת ישראל** (20.10.2022): המערערת, עורכת דין, הורשעה בחמש עבירות של גניבה בידי מורשה בכך שבמהלך עבודתה גנבה את כספי לקוחותיה, באופן שהפקידה את כספי הפיצויים שהתקבלו עבור הלקוחות בחשבון הבנק שלה ועשתה בהם שימוש לצרכיה האישיים. **היקף הגניבה עמד על סך של 1,220,503** ₪. **<u>בית המשפט המחוזי קבע, מתחם עונש הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר</u>.** והשית על המערערת, **אישה מבוגרת עם בעיות רפואיות, נעדרת עבר פלילי, 4.5 שנות מאסר**, לצד פיצוי נפגעי העבירה בסכום כולל של כ-600,000 ₪. ערעור הנאשמת נדחה לאחר שחזרה בה לאור הערות בית המשפט.

ב. רע"פ 6142/20 **נפתלין נ' מדינת ישראל** (21.9.2020) [הוגש מטעם ההגנה]: המבקשת עורכת דין, הורשעה בביצוע עבירות זיוף, מרמה, גניבה בידי מורשה וכיו"ב. בית משפט השלום, קבע מתחמי ענישה כדלקמן: בגין האישום הראשון, לפיו הנאשמת קשרה קשר עם אחר לזייף צוואה של לקוחה שנפטרה, נקבע מתחם הנע בין 18 חודשי מאסר ל-4 שנות מאסר. בגין האישום השני, לפיו נטלה כספים שהופקדו בידה בנאמנות בהיקף המרמה כ- 300,000 דולר

רובו הוחזר ונותר חוב בסך של כ- 100,000 ₪, נקבע מתחם הנע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר ובגין האישומים שלוש וארבע, לפיהם גנבה כספים שהופקדו בנאמנות בהיקף הנע בין 20,000 ₪ ל- 70,000 ₪, נקבע מתחם בגין כל אישום הנע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. **<u>על המבקשת הושתו 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי בסכום כולל הגבוה מ- 210,000 ₪.</u>** ערעור ובקשת רשות ערעור שהוגשו על-ידי המבקשת נדחו, כשבית המשפט העליון, ציין בהחלטתו כי חומרה יתרה משתקפת ממעשיה של המבקשת נוכח היותה עורכת דין וחרף נסיבותיה האישיות, אם לשבעה ילדים, נעדרת עבר פלילי, העונש שנגזר אינו חמור כלל ועיקר.

ג. ע"פ 5139/19 **איה שרה לביא נ' מדינת ישראל** (17.3.2020) [הוגש מטעם המאשימה]: המערערת, עורכת דין במקצועה, הורשעה בשש עבירות של גניבה בידי מורשה, בעבירה אחת של השמטת הכנסה, ובשתי עבירות לפי פקודת מס הכנסה. המערערת נטלה לכיסה כספים שהופקדו בנאמנות **בסכום של כ- 4.2 מיליון** ₪. **<u>בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 3 ל- 7 שנות מאסר בגין כל אירוע גניבה ומתחם עונש הנע בין 18 ל-30 חודשי מאסר בגין עבירות בניגוד לפקודת מס הכנסה</u>** וגזר על המערערת **3 שנות מאסר** לצד פיצוי מקסימאלי של נפגעי העבירה. ניתן משקל להודאתה, העדר עבר פלילי, נסיבותיה האישיות **והשבת כמחצית סכום הגניבה** במהלך ניהול המשפט (וזאת בשונה מהמקרה שבפניי). ערעור על חומרת העונש לבית המשפט העליון נדחה.

ד. ע"פ 72/14 **חוסאם נ' מדינת ישראל** (2.4.2015) [הוגש מטעם המאשימה]: המערער, עורך דין במקצועו, הורשע בעבירת מס ושישה אישומים נוספים בגין ביצוע עבירות גניבה בידי מורשה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, תחבולה, זיוף. **היקף המרמה 700,000** ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי ענישה שונים לכל אישום (בדומה לעתירת המאשימה במקרה שבפניי) **וגזר על המערער 7 שנות מאסר**. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן חלקי ו**<u>בית המשפט העליון העמיד את עונשו על 6 שנות מאסר.</u>**

ה. ע"פ 5112/12 **מדינת ישראל נ' נילמן** (10.6.2013): המערערת, עורכת דין שמונתה מטעם בית משפט לענייני משפחה כאפוטרופסית של חסויים ועברה עבירות של גניבה וזיוף בצוותא חדא עם אחרים, **בהיקף של 7.25 מיליון** ₪. **בית המשפט המחוזי השית עליה עונש של 7.5 שנות מאסר**. ערעור שהוגש מטעם המדינה התקבל, ו**<u>בית המשפט העליון העמיד את עונש על 9 שנות מאסר.</u>**

ו. ע"פ 2143/10 **שלום נ' מדינת ישראל** (20.1.2011): המערער, עורך דין במקצועו, הורשע בעבירות זיוף ומרמה **בהיקף של כ-1.3 מיליון** ₪ כלפי מתלונן אחד. **<u>בית המשפט המחוזי השית על המערער 55 חודשי מאסר בפועל, פיצוי בסך 100,000 ₪ וקנס בסך 50,000 ₪</u>.** ערעור שהוגש לבית המשפט העליון מטעמו נדחה.

ז. ע"פ 755/10 **חמדאן נ' מדינת ישראל** (24.11.2010) [הוגש מטעם המאשימה]: המערער, עורך דין במקצועו, הורשע ב- 14 עבירות של עבירת גניבה בידי מורשה בכך שנטל מלקוחותיו, כספים שהוחזקו על-ידו בנאמנות, **בסכום של 1.4 מיליון** ₪. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **<u>הוטלו 5.5 שנות מאסר</u>** לצד מאסר על תנאי ופיצוי בסך 30,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, תוך התחשבות בשיהוי ניכר בהגשת כתב האישום. ערעור על חומרת העונש שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.

ח. ע"פ 7090/06 **פרידמן נ' מדינת ישראל** (16.10.2007) [הוגש מטעם המאשימה]: המערער, עורך דין במקצועו, הורשע ב-19 עבירות גניבה בידי מורשה ועבירות נוספות בגין מעילה בכספי לקוחותיו, **סך הגניבה מעל מיליון** ₪. **<u>בית המשפט המחוזי גזר על המערער 6 שנות מאסר בפועל, מע"ת וקנס בסך 70,000 ₪</u>.** ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה.

ט. ע"פ 10996/03 **נרקיס נ' מדינת ישראל** (27.11.2003): המערער עורך דין במקצועו, הורשע לאחר ניהול משפט, בשישה אישומים בגין ביצוע עבירות של גניבה בידי עובד ציבור ומרמה והפרת אמונים בכך שעת שימש כמנהל עיזבון, גנב סכום של 2,376,581 ₪ (מיליון דולר). **בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 4 שנות מאסר.** ערעור שהוגש לבית המשפט העליון התקבל בנוגע להכרעת הדין באופן שזוכה מהרשעתו בעבירות מרמה והפרת אמונים, אך העונש נותר על כנו.

33. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות לפי פקודת מס הכנסה במקרים בעלי קווי דמיון מלמדת כי המתחם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד שנתיים**. להלן יובאו מספר דוגמאות:

א. רע"פ 4155/23 **חביב נ' מדינת ישראל** (05.06.2023): המבקש הורשע בביצוע 10 עבירות של שימוש במרמה ותחבולה. היקף ההכנסה שלא דווחה במשך עשר שנים הינו בהיקף של כ-1.4 מיליון שקלים. המחדל לא הוסר. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 7 ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס הנע בין 30 ל-150 אלף** ₪ וענישה נלווית, והשית על הנאשם עונש של תשעה חודשי מאסר בפועל, לצד קנס בסך 40,000 ₪ , מאסר על תנאי והתחייבות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 7773/16 **חננאל נ' מדינת ישראל** (26.10.2016): המבקש הורשע בעבירות בניגוד לפקודת מס הכנסה; ניהול ספרים כוזב, השמדת מסמכים, מרמה עורמה ותחבולה והשמטת הכנסה **בהיקף של כמיליון** ₪**.** עבירות אשר בוצעו על פני 5 שנים. **בית משפט קמא קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר. על הנאשם הושתו 10 חודשי מאסר בפועל.** ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. עפ"ג (ת"א) 65189-08-22 **חשואל נ' מדינת ישראל** (21.11.2022) : המערער הורשע ב-7 עבירות בניגוד לפקודת מס הכנסה; פעולה במרמה עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס, הכנה או קיום פנקסי חשבונות כוזבים, על מנת להשתמט מהכנסה **בהיקף של כ- 1.7 מיליון** ₪**.** המחדל לא הוסר. **בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 35,000** ₪ ומאסרים על תנאי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ד. ע"פ (מרכז) 54769-09-20 **מדינת ישראל נ' ארביב** (21.2.2021): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות בניגוד לפקודת מס הכנסה, ניהול ספרים כוזב, שימוש במרמה עורמה ותחבולה, השמטת מס הכנסה **בהיקף של כ- 1.8 מיליון** ₪. **בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 - 22 חודשי מאסר וקנס הנע בין 30,000-80,000 וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר וקנס בסך 50,000** ₪**.** המערער, נעדר עבר פלילי והמחדל הוסר במלואו. ערעור שהוגש כנגד הכרעת הדין נדחה וערעור על גזר הדין, נדחה פרט לכך שערכאת הערעור התערבה בתחולת התנאי כך שיחול על עבירות בהן הורשע בלבד.

**ח. <u>קביעת מתחמי הענישה</u>**:

34. לאחר שנתתי דעתי לערכים החברתיים שנפגעו, עוצמת הפגיעה, נסיבות ביצוע העבירה ובניהן, היקף הנזקים, מיהות הקורבנות ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת מתחמי ענישה כדלקמן:

**באישום האחד עשר, בו היקף המרמה נאמד בסך של 3,150** ₪**, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר.**

**באישומים השלישי, רביעי, שביעי, שמיני, שנים עשר, שלושה עשר וארבעה עשר, בהם היקף המרמה נאמד בסכומים של עד 100,000** ₪**, מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.**

**באישומים השני, החמישי, והתשיעי, בהם היקף המרמה נאמד בסכומים של מעל ₪100,000, מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.**

**באישום הראשון, בהו היקף המרמה נאמד בסכומים של מעל 200,000 ₪, מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.**

**באישומים השישי והעשירי, בהם היקף המרמה נאמד בסכומים של מעל 300,000 ₪ להם התלוו עבירות הזיוף והצגת המצגים הכוזבים, מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל.**

**באישום החמישה עשר, בגין עבירות המס, מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל.**

**<u>אני קובעת כי מתחם העונש הכולל בגין כל כתב האישום, נע בין 4.5 ל-8 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.</u>**

**<u>ביחס למתחם הקנס, לאחר שנתתי דעתי לכלל הסכומים ומצבה הכלכלי של הנאשמת אני קובעת כי מתחם הקנס נע בשיעור בין עשרות אלפי שקלים ועד מאות אלפי שקלים.</u>**

**ט.<u>גזירת העונש המתאים לנאשמת- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה</u>**

35. הנאשמת כבת 42, גרושה בשנית, אם לשלושה ילדים, עבדה כעורכת דין החל משנת 2014 עד שרישיונה נלקח ממנה, על רקע מעורבותה בתיק זה. כיום, אינה עובדת וזכאית לקצבת נכות (בגין נכות נפשית) ומטופלת על-ידי גורמי הרפואה והרווחה הציבוריים.

36. הנאשמת **הודתה** בכתב האישום כפי שהוא, מבלי שניהלה משפט, חסכה עדותם של למעלה מ-46 עדי תביעה, נטלה אחריות למעשיה, הביע צער וחרטה ויש לזקוף זאת לזכותה (אפנה לדברי הנאשמת לעונש ולמכתב שהגישה לבית המשפט טל/32). עם זאת, **מקום בו לא הושבה הגזילה שנלקחה מידי לקוחותיה ולא רופאו מחדלי עבירות המס, הרי שלא ניתן לראות בהבעת החרטה כשלמה, שכן הבעת חרטה במלל אינה כהבעת חרטה במעש, בפרט שעה שעסקינן בעבירות מרמה ומעילה.**

יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בע"פ 395/75 **צור נ' מדינת ישראל**, פ"ד ל(2), 586 :

**"לגבי חובלים ומזיקים, גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור. כבר לימדונו קדמונינו שהמתוודה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמוהו כטובל ושרץ בידו (תענית, ט"ז, א' ורש"י שם, ד"ה ואינו חוזר בו); אבל מי שעושה להשבת הגזילה, וידויו וידוי וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העבריין מניעים תועלתיים ואנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכה של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דינו. עיקר תכליתם של דיני העונשין הוא להשליט את החוק; משהופר החוק במעשה גזילה, ראשית השלטתו היא בהשבת הגזילה [...] פשיטא שמדיניות בתי-המשפט בפלילים צריכה להיות, לעודד נאשמים שיתקנו את המעוות שעיוותו במעשה עבירתם: ואין עידוד אלא בידיעה שמה שיתקנו יותר, ימתיק עליהם בית-המשפט את דינם יותר, וכך אמנם מנהג נהוג בבתי-המשפט שלנו מימים ימימה, שאין לך עילה להקלת העונש, טובה ויעילה ומרשימה מעילת השבת הגזילה או שיפוי הניזוק. וכן להיפך: עילה טובה וסבירה להחמרת העונש היא שהגזלן לא השיב מאומה, בין שבזבז את הגזילה ובין שהוא אוגר אותה לכשישוחרר. אין אני יכול להעלות על דמיוני אף מקרה אחד אשר אף בנסיבותיו המיוחדות לא יתחשב בית-המשפט בהחזרת הגזילה או בתיקון הנזק כעילה להמתקת הדין; ומקום שלא הוחזר או תוקן הכל, יתחשב בית-המשפט במקצת (תרתי משמע). ובפרט אין אני גורס, כאילו אין להביא החזרת הגזילה בחשבון הנסיבות המקילות, כל עוד לא הוכיח הנאשם שהחזיר את אשר החזיר מתוך התשובה השלמה ולא מתוך מניעים או שיקולים תועלתיים: אדרבא, יפעל לתועלת עצמו - ובלבד שיחזיר את הגזילה; יידע נא מראש שאם יחזיר, יוקל ענשו - ובלבד שיחזיר. ואפילו עשה חשבונו הקר שבין כה וכה ישימו ידם על הגזילה, ומוטב שיחזירנה ויקצור שכר ההחזרה - העיקר שיחזיר, ולא ימר על עיניה הפקוחות של המשטרה."** [ההדגשות אינן במקור].

**בענייננו, הנאשמת לא השיבה את כספי המרמה ולא התקבל אישור על הסרת המחדל**. יוער, כי הגם שהנאשמת טענה להתדרדרות כלכלית נוכח פטירת אביה החורג וחבירה לשותפות שגרמה לחובותיה, הרי שמדברי הנאשמת והעדים מטעמה, עלה כי **לאחר ביצוע העבירות**, **קיבלה סכומי כסף בהיקף לא מבוטל הנאמד במאות אלפי שקלים**, מסבתה, אימה ומהגרוש שלה שעל-פי הנטען נועד לתשלום חובותיה, אך לא הונחה בפני ולו ראיה אחת, להוכחת החובות וההחזרים הנטענים לקורבנות העבירה או לגורמים אחרים, פרט להעברת המחאות בגין דמי השכירות של דירתה על-ידי אימה (טל/26, טל/27) וצו לפתיחת ההליכים. **ההיפך, בעת הרלוונטית, לאחר שחרורה מאשפוז הנאשמת טסה עם גיסתה לטיול בחוץ לארץ ושכרה בית פרטי באזור השרון.**

ואולם, לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, ביקשה הנאשמת להפקיד סכומי כסף לטובת תשלום הפיצוי וביקשה להפקיד סך של 12,500 ₪, אשר הופקדו עובר לשימוע גזר הדין. אמנם סכום זה הינו בחזקת "טיפה בים" מסכום הגזילה, אך יש להביא זאת בחשבון במכלול השיקולים.

37. הנאשמת **נעדרת הרשעות קודמות** ויש לזקוף זאת לזכותה. לצד זאת, אין ליחס לנתון זה משקל בכורה, וזאת בשים לב לצבר האירועים, ריבוי העבירות והקורבנות ומשכן של העבירות שנפרסו על פני מספר שנים. מה גם שזהו נתון לגיטימי שעה שעסקינן בעורכת דין.

38. **אשר למצבה הכלכלי**, הנאשמת אינה עובדת, מתקיימת מקצבת ביטוח לאומי, מסתייעת בגורמי הרווחה ומקבלת סלי שיקום, מתגוררת בדירה שכורה בכפר סבא. מטעם ההגנה, הוגשו מסמכים המעידים על כך שבחודש פברואר 2022 ניתן צו לפתיחת הליכים בפני הממונה על הליכי חדלות פירעון (טל/28- טל/29). מנגד, עיון בדו"ח ממצאי בדיקה שהוגש מטעם הנאמן מיום 16.1.22 (טל/30) מלמד כי כנגד הנאשמת הוגשו תביעות חוב, הנאשמת ציינה את שמם של מרבית קורבנות העבירה כחלק מנושי וניתנה המלצה להפטר ואילו המאשימה, טענה כי ניתן הפטר **ובמעמד שימוע גזר הדין** אושר כי אכן, ניתן הפטר.

39. על אף שלא נטענה טענה באשר לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, מצאתי לציין מעבר לנדרש, כי העבירה האחרונה בוצעה בשנת 2020, כתב האישום הוגש בספטמבר 2022. הנאשמת לא התייצבה לשלושת הדיונים הראשונים שהתקיימו בעניינה בשל מצבה הנפשי, כן ניתנו דחיות לבקשתה בשל בקשה למתן חוות דעת פסיכיאטרית, בקשה לעיכוב הליכים, קבלת תסקיר שירות מבחן והחלפת ייצוג.

40. **נתתי דעתי לשיקול הרתעת הרבים** ועל המסר שיצא מפתחו של בית המשפט לציבור עורכי הדין, **לבל ידעו עוטי הגלימות כי נושאים הם את סמל החוק וככל שינצלו את מקצועם לביצוע עבירות, יפגעו בלקוחותיהם, בכבוד המקצוע ובאמון הטמון בחובו, יושתו עליהם עונשים מוחשיים מאחורי סורג ובריח.**

41. ההגנה בטיעוניה לעונש **ביקשה לחרוג ממתחם העונש ההולם** ולהשית על הנאשמת ענישה בדרך של עבודות שירות כהמלצת שירות המבחן, וזאת משיקולי צדק, בשל נסיבות חייה המורכבות של הנאשמת, מצבה הרפואי והשפעת המאסר על ילדיה ולאור שיקומה. ואולם, אין בידי לקבל טענה זו ואינני סבורה כי נתוניה של הנאשמת מצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם ואלו נימוקיי:

42. סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, קובע כי חריגה ממתחם העונש ההולם תהא אך אם בית-המשפט מצא כי **<u>הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם</u>**.

חריגה משיקולי שיקום תעשה **בזהירות ובמשורה**, כאמצעי חריג ונדיר בלבד לכלל לפיו יש לגזור את עונשו של הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה. כנקבע בפסיקה, " **סעיף 40ד לחוק העונשין מפקיד בידי בתי המשפט סמכות רחבה לקבוע עונש שיקומי מיוחד שיהא מותאם אינדיווידואלית לכל נאשם ונאשם. ברם, אם נהפוך אמצעי ענישה זה לכלל, נמצא את עצמנו הופכים את תיקון מס' 113 לחוק העונשין, שהעמידו לרשותנו, לקלקול מס' 1.**" [ע"פ 5579/19 **מדינת ישראל נ' מלחם**, פסקה 14 (9.2.2020)]. כן נקבע, שהשימוש בחריג זה ייעשה **במקרים נדירים**, רק כאשר ישנו סיכוי מובהק מגובה בראיות אובייקטיביות להשתקמות הנאשם. [ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 16 (27.4.2022) ; ע"פ 1229/19 **סלומינסקי נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (1.7.2019)) ; ע"פ 8377/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (31.07.19)].

בע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל**, עמ' 631 (29.12.2015), נקבעו שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם **<u>מטעמי צדק</u>**, שם נקבע כי על בית המשפט לאזן בין טעמי הצדק המצדיקים חריגה מן המתחם לבין חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם וכי יש לבחון אם עונש מאסר בפועל, עלול לסכן את חייו או לקצר באופן ניכר את תוחלת חייו ומנגד, לשקול את חומרת מעשיו. כאשר תוצאת האיזון, עשויה להוביל להשתת עונש מאסר בפועל נמוך מתחתית המתחם או הימנעות מהשתת רכיב המאסר בפועל והכל בהתאם לנסיבות המקרה. כאשר נקודת המוצא, כשעסקינן במצב רפואי, חזקה על שירות בתי הסוהר, שידעו להעניק טיפול רפואי ההולם את מצבו של הנאשם.

43. אכן, אין ספק שנסיבות חייה של הנאשמת ומצבם הרפואי של הנאשמת וילדיה כפי שהובאו בהרחבה, מציגים תמונה מורכבת, מצערת ולא פשוטה.

44. **אשר למצבה הרפואי**- ביום 27.1.20, בסמוך לאחר ביצוע העבירות, אושפזה הנאשמת לראשונה במרכז הרפואי "שלוותה". הנאשמת מוכרת למערכת האמבולטורית בשנתיים שקדמו לאשפוזה, על רקע התקפי חרדה, בולמיה ושימוש בחומרים פסיכואקטיביים ועוד. עובר לאשפוזה, בוצעו שני ניסיונות אובדניים. כעולה מן המסמכים הרפואיים, הנאשמת עברה הליך טיפולי בתחום בריאות הנפש ועודנה מטופלת (טל/12, טל/13).

שקלתי את דיווחו של ד"ר רוני סבג מיום 27.2.25, לפיו הנאשמת חרדה מאוד מתוצאות המשפט והשלכותיו עליה ועל ילדיה, כאשר קרוב משפחתה מדרגה ראשונה חווה שינוי התנהגותי עם חשד להתנהגות חסרת שיפוט. צוין כי בבדיקה, ביטאה הנאשמת מחשבות אובדניות במקרה שתורחק מילדיה, בפרט נוכח מצבם הרגיש. הרושם הינו לאותנטיות הדיווח **ולחשש ממשי** מכך ובולטת מצוקה משמעותית (טל/13 - טל/18).

**ומנגד**, נתתי דעתי למסמכים שהוצגו הנוגעים לתקופת אשפוזה, וביניהם בקשת המחלקה לשחרור מטופל בניגוד לרצונו מיום 5.3.2020 (טל/17) בה צוין כי **הנאשמת משתמשת באשפוז כדי להימנע מרשויות החוק, איימה להתאבד במידה ותשוחרר מאחר שהיא עלולה להישלח לכלא.** עוד צוין כי במהלך אשפוזה, הנאשמת החדירה סמים למחלקה, ניהלה מגע פיזי עם אחד המטופלים ואיימה להתאבד מאחר שאין לה לאן ללכת, ככל שתשוחרר. הנאשמת ערערה על החלטת זו בפני הועדה הפסיכיאטרית. עיון בפרוטוקול הועדה הפסיכיאטרית מיום 5.3.2020 מלמד כי הנאשמת טענה בפני הועדה כי אשפוזה מגן עליה מפני מצוקות אותן חווה, אך התחמקה מלפרט אודות הסתבכויותיה בחוץ (עמ' 3). לבסוף, נוכח ההיסטוריה המשפחתית וכוונותיה האובדניות, הוחלט על המשך אשפוזה.

45. התחשבתי במצבם הרפואי והנפשי המורכב של ילדיה, מפאת צנעת הפרט אפנה בעיקר למסמכים שהוצגו בעניינם ובתמצית:

בנה הבכור יליד 2006, זכאי לקצבת נכות מטעם המוסד לביטוח לאומי, מטופל במסגרת חוץ ביתית וברקע חוויות משפחתיות מורכבות מן העבר. במסמך שהוגש מחודש דצמבר 2024 מטעם המסגרת תואר, כי עתה נמצא בהליך משמעותי כשלמעורבות הוריו חשיבות רבה בהתקדמותו (טל/20). עוד עולה, כי הינו סובל ממחלה ונמצא במעקב טיפולי רפואי החל מגיל 10. אפנה לאסופת המסמכים ובפרט לעובדה שתחילתם מיום 23.11.2016 (טל/23).

בנה האמצעי יליד 2009, מטופל במרכז רפואי וממסמך שהוגש בעניינו מיום 8.12.2024 (טל/19) עולה כי הינו סובל מבעיות שונות, חרד לחיי אימו אך צוין כי אין עדות למחשבות אובדניות. כן נתתי דעתי למטפל הרוחני שהעיד בפניי בעניינו של הקטין.

בנה הקטן כבן ה- 9, סובל מקשיים רגשיים. שקלתי בכובד ראש שהשתת עונש מאסר בפועל יפריד את הקטין מאימו, **ובמועד שימוע גזר הדין נמסר כי שוחרר ממאסר.** אף שקלתי את דברי עדי ההגנה והנאשמת לפיהם, אביו לא העניק לו טיפול ראוי עת הנאשמת שהתה באשפוז.

46. **עיינתי במסמכי גורמי הטיפול מטעם גורמי הרווחה ו"ציפור הנפש"** (מרכז להורים המתמודדים עם קשיים נפשיים) (טל/21-טל/22) הסוקרים אף הם את נסיבות חייה המורכבות של הנאשמת וילדיה ובהם צוין כי כיום הנאשמת הינה המטפלת העיקרית והמרכזית בילדיה ומביעה רצון להטיב, להשתפר ולהיעזר בגורמי הטיפול השונים. הוטעם, כי ניכר שהנאשמת מסורה לשיקומה ולשיקום ילדיה וקיימת חשיבות לשמר את התהליך השיקומי "מעורר ההשראה" שעברה הנאשמת.

47. אני ערה לדרך הטיפולית בה פוסעים הנאשמת ובני משפחתה במסגרת סיוע גורמי הרפואה ושירותי הרווחה ויש לברך על כך, ואולם אינני סבורה שבמקרה דנן, יש לחרוג ממתחם העונש ההולם **בפרט שעה שהנאשמת לא השיבה את הגזלה, למעט סכום זעיר באופן יחסי והמחדל לא הוסר,** אלא אלו נסיבות המצדיקות התחשבות במיקום עונשה של הנאשמת בתוך המתחם.

**שקלתי את הנזק הצפוי לילדיה של הנאשמת ואולם, על בית המשפט לשוות לנגד עיניו אף את קולם הכאוב של קורבנות העבירה, בהם פגעה הנאשמת על לא עוול בכפם.**

48. כאמור, נתתי דעתי למפורט בתסקיר שירות המבחן, לסיכוי השיקום והמלצתו לפיה יש להסתפק בריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות. אעיר, כי המלצת שירות המבחן מבוססת על הליך טיפולי שעברה הנאשמת באמצעות גורמי הרווחה והמרכז הרפואי שלוותה ולא על הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. ואולם, כבר נפסק לא אחת, שהמלצת שירות המבחן ושיקולי השיקום אינם חזות הכל, והם נמדדים לצד יתר שיקולי הענישה הרלוונטיים, בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט [רע"פ 8038/22 **שילון נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (29.11.2022) ; רע"פ 4789/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (20.7.2022) וע"פ 2139/22 **ג'אנח נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (14.7.2022)].

49. **אשר לרכיבים הכלכליים קנס ופיצוי לקורבנות העבירה**- שקלתי את הנזקים הישירים והעקיפים שנגרמו לקורבנות העבירה, את מצבה הכלכלי, את בקשתה להפטר בה ציינה את הקורבנות כנושים. כן נתתי דעתי, לכך שהנאשמת הפקידה סך של 12,500 ₪ לאחר שמיעת הטיעונים לעונש ומועד גזר הדין נדחה לבקשתה לצורך ניסיונה לגייס כספים לטובת הפיצוי. עוד יצוין, כי בהתאם להוראת סעיף 77 לחוק העונשין, הפיצוי המקסימלי שניתן לפסוק בגין כל מעשה עבירה, הינו 258,000 ₪.

**י. <u>מסקנה</u>:**

50. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים דלעיל, וביניהם טיב העבירות בהן הורשעה הנאשמת, היקפן, נסיבות ביצוען, הנזק שנגרם לקורבנות העבירה ולקרוביה של הנאשמת, לנסיבותיה האישיות, מצבה הרפואי, השפעת המאסר על ילדיה, באתי אל המסקנה כי יש למקם את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחם.

51. **בשים לב למורכבות המשפחתית ולילדיה הצעירים, עותק מגזר הדין יועבר לשירותי הרווחה על מנת שאלו יעניקו מענה הולם לילדיה של הנאשמת ובפרט לקטין בן ה-9. אשר למצבה הרפואי של הנאשמת, חזקה על שירות בתי הסוהר, שיעניק לנאשמת טיפול רפואי ונפשי ההולם את מצבה וידאג להשמתה תחת השגחה במידת הצורך.**

52. למעלה מן הנדרש אציין כי לולא, נסיבותיה החריגות וההליך השיקומי, באיזון בין השיקולים לחומרה ולקולה, היה מקום לקבוע את עונשה של הנאשמת באמצע המתחם ולהשית על הנאשמת 6.5 שנות מאסר כפי שעתרה המאשימה.

**יא. <u>סוף דבר:</u>**

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 4.5 שנים (54 חודשים).
הנאשמת תתייצב ביום 8.6.25 בבית הסוהר "נווה תרצה" או במתקן אחר עליו יורה שב"ס בהליך המיון המוקדם, ככל שייערך כזה כשהיא מצוידת בתעודת זהות ועותק מגזר הדין.

ב. 9 חודשי מאסר אולם הנאשמת לא תישא עונש זה אלא אם תעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורה עבירות מרמה או זיוף מסוג פשע או עבירות רכוש מסוג פשע או עבירות לפי פקודת מס הכנסה מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר אולם הנאשמת לא תישא עונש זה אלא אם תעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורה עבירות מרמה או זיוף מסוג עוון או עבירות רכוש מסוג עוון או עבירות לפי פקודת מס הכנסה מסוג עוון.

ד. פיצוי לקורבנות העבירה כמפורט להלן:
קורבן העבירה באישום הראשון- סך של 211,000 ₪.
קורבן העבירה באישום השני- סך של 146,000 ₪.
קורבנות העבירה באישומים השלישי והרביעי- סך של 100,000 ₪, כל אחד.
קורבן העבירה באישום השלישי- סך של 143,000 ₪.
קורבן העבירה באישום החמישי- סך של 258,000 ₪.
קורבן העבירה באישום השביעי- סך של 84,000 ₪.
קורבן העבירה באישומים השמיני והעשירי- סך של 258,000 ₪.
קורבן העבירה באישום התשיעי- סך של 168,500 ₪.
קורבן העבירה באישום האחד עשר- סך של 3,200 ₪.
קורבן העבירה באישום השנים עשר- סך של 52,000 ₪.
קורבן העבירה באישום השלושה עשר- סך של 14,300 ₪.
קורבן העבירה באישום הארבע עשר- סך של 60,000 ₪.

הפיצויים לכל קורבנות העבירה ישולמו ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.2025 ובכל אחד בחודש שלאחריו, באם תשלום לא ייפרע במועד, יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי. אשר לסך 12,500 ₪ אותם הפקידה הנאשמת, אלה יחולקו בין כל נפגעי העבירה, באופן יחסי. המאשימה תעביר לאישור בית משפט פרטי הניזוקים ואופן החלוקה עד ליום 8.6.25.

ה. קנס בסך 50,000 ₪ או ששה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.7.2025 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ולא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי

תשלום הקנס ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000. או במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברי תשלום).

**ניתן צו כללי למוצגים.**

**<u>זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.</u>**

**<u>המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן, לשירותי הרווחה בעיר כפר סבא ולמפקדת בית הסוהר "נווה תרצה".</u>**

**התיק סגור.**

**ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ה, 23 אפריל 2025, במעמד הצדדים.**

דורית סבן נוי, שופטת, סגנית הנשיא